

Zpracovatel:

SLADKÝ&PARTNERS s.r.o.

Projektový ateliér

160 00 Praha 6, Nad Šárkou 60

IČ: 274 39 500

Spolupráce:

Ing. arch. Václav Masopust

Ing. arch. Petra Kolaříková

Ing. arch. Petr Sladký
autorizovaný architekt ČKA 02 686

ÚZEMNÍ PLÁN STŘELICE ... věřte, že se vám vrátí

NÁZEV
MÍSTO: K.Ú. STŘELICE

FÁZE: **DOPLŇUJÍCÍ PRŮZKUMY A ROZBORY**

10 / 2012

TEXTOVÁ ČÁST

ZPRACOVATEL: SLADKÝ & PARTNERS s.r.o., projektový ateliér, Nad Šárkou 60, 160 00 Praha 6, zastoupená
Ing. arch. P. Sladkým (autor.architektem ČKA 02 686), spolupráce: Ing. arch. V. Masopust, Ing. arch. P. Kolaříková

UAS
www.ateliervas.cz

1. ÚVOD	3
1.1 ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	3
1.1.1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE OBCE	3
1.1.2 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE ZADAVATELE	3
1.1.3 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE POŘIZOVATELE	3
1.1.4 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE ZPRACOVATELE	3
1.1.5 NADŘÍZENÝ ORGÁN ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	4
1.1.6 DATUM	4
1.2 PRÁVNÍ PŘEDPISY V OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	4
1.3 DŮVODY PRO POŘÍZENÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU	4
1.4 PODKLADY	4
2. STAV A VÝVOJ ÚZEMÍ	7
2.1 ŠIRŠÍ VZTAHY	7
2.2 KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ Z HLEDISKA PÚR ČR	7
2.3 KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ Z HLEDISKA ZÚR PK	8
2.4 SOUSEDNÍ ÚZEMNÍ OBVODY	8
2.5 STRUČNÝ PŘEHLED SOCIOEKONOMICKÉ SITUACE	8
2.6 HISTORICKÝ VÝVOJ ÚZEMÍ	9
2.7 STAVEBNÍ FOND, OBČANSKÁ VYBAVENOST A REKREACE	11
2.8 ZEMĚDĚLSKÉ A JINÉ VÝROBNÍ AREÁLY	12
3. OCHRANA HODNOT ÚZEMÍ	12
3.1 HISTORICKÉ, URBANISTICKÉ, ARCHITEKTONICKÉ HODNOTY	12
3.2 PŘÍRODNÍ HODNOTY ÚZEMÍ	13
3.2.1 GEOMORFOLOGIE	13
3.2.2 GEOLOGIE	14
3.2.3 PEDOLOGIE	15
3.2.4 HYDROGEOLOGIE	17
3.2.5 BIOGEOGRAFIE (BIOREGIONY A BIOCHORY)	17
3.2.6 KRAJINNÝ RÁZ, KRAJINNÉ DOMINANTY A ROZHLEDOVÁ MÍSTA	18
3.2.7 FAUNA A FLÓRA	20
3.2.8 KLIMATICKÉ POMĚRY	23
4. LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ	24
4.1 OCHRANNÁ PÁSMA DOPRAVNÍ A TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY	24
4.1.1 DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA	24
4.1.2 TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA	24
4.2 OCHRANA NEMOVITÝCH KULTURNÍCH PAMÁTEK A ARCHEOLOGICKÝCH LOKALIT	25
4.2.1 OCHRANA NEMOVITÝCH KULTURNÍCH PAMÁTEK	25
4.2.2 OCHRANA ARCHEOLOGICKÝCH LOKALIT	25
4.3 OCHRANA NEROSTNÝCH SUROVIN, VLIV TĚŽBY	25
4.3.1 OCHRANA LOŽISEK NEROSTNÝCH SUROVIN	25
4.3.2 SESUVY PŮDY, PODDOLOVANÁ ÚZEMÍ, HLAVNÍ DŮLNÍ DÍLA A HALDY	25
4.4 RADONOVÉ RIZIKO	25
4.5 OCHRANA VOD A VODNÍCH ZDROJŮ	26
4.5.1 OCHRANA VODNÍCH TOKŮ	26
4.5.2 PÁSMA OCHRANY VODNÍCH ZDROJŮ	26
4.6 ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY (ÚSES)	26
4.7 OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY	29
4.7.1 AKTUÁLNÍ STAV KRAJINY	29
4.7.2 ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ	30

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

4.7.3	OBECNĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ	30
4.8	OCHRANA ZPF	31
4.8.1	BONITAČNÍ PŮDNĚ EKOLOGICKÉ JEDNOTKY	31
4.8.2	ZRANITELNÉ OBLASTI	33
4.8.3	ZRANITELNÉ ZÓNY	33
4.8.4	INVESTICE DO PŮDY	34
4.8.5	VODNÍ EROZE	34
4.8.6	VĚTRNÁ EROZE	34
4.9	OCHRANA LESNÍHO PŮDNÍHO FONDU	35
4.10	OCHRANNÁ PÁSMA	35
4.11	OCHRANA ZVLÁŠTNÍCH ZÁJMŮ V ÚZEMÍ	36
5.	DALŠÍ ROZBORY	36
5.1	ZASTAVĚNÉ ÚZEMÍ	36
5.2	PLOCHY S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ	36
5.3	DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA	36
5.3.1	SILNIČNÍ SÍŤ	36
5.3.2	DOPRAVA V KLIDU	37
5.3.3	HROMADNÁ DOPRAVA	37
5.3.4	LETECKÁ DOPRAVA	37
5.3.5	ŽELEZNIČNÍ SÍŤ	37
5.3.6	CESTY PRO PĚŠÍ A CYKLISTY	38
5.4	TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA	38
5.4.1	ODTOKOVÉ POMĚRY A VODNÍ TOKY	38
5.4.2	PROTIPOVODŇOVÁ OCHRANA	39
5.4.3	VODNÍ PLOCHY	39
5.4.4	ZÁSOBOVÁNÍ PITNOU VODOU	39
5.4.5	ZÁSOBOVÁNÍ POŽÁRNÍ VODOU	39
5.4.6	KANALIZACE A ČIŠTĚNÍ ODPADNÍCH VOD	40
5.4.7	ZÁSOBOVÁNÍ PLYNEM A TEPLEM	40
5.4.8	ZÁSOBOVÁNÍ ELEKTRICKOU ENERGIÍ	40
5.4.9	OBNOVITELNÉ ZDROJE	41
5.4.10	DATOVÉ, ELEKTRONICKÉ SÍTĚ, TELEKOMUNIKACE	41
5.5	HYGIENA PROSTŘEDÍ	41
5.5.1	OVZDUŠÍ, HLUK A VIBRACE	41
5.5.2	STARÉ EKOLOGICKÉ ZÁTĚŽE	41
5.5.3	NAKLÁDÁNÍ S ODPADY	41
6.	ZÁMĚRY A NÁMĚTY NA PROVEDENÍ ZMĚN V ÚZEMÍ	42
6.1	URČENÍ OKRUHŮ A TÉMAT K ŘEŠENÍ V ÚP	42
6.1.1	ZÁMĚRY OBCE STŘELICE	42
6.1.2	ZÁMĚRY MÍSTNÍCH OBČANŮ, OBČANSKÝCH SDRUŽENÍ A PODNIKATELSKÝCH SUBJEKTŮ	42
6.1.3	ZÁMĚRY DLE ODBORNÉHO NÁZORU ZPRACOVATELE	42

Obsah grafické části

Číslo výkresu	Název výkresu	Měřítko
01	Výkres hodnot území	M 1:10 000
02	Výkres limitů území	M 1:10 000
03	Výkres záměrů a problémů území	M 1:10 000

1. ÚVOD**1.1 ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE****1.1.1 Identifikační údaje obce**

Kraj (NUTS3):	Plzeňský (CZ032)
Okres (NUTS4 / LAU1):	Plzeň - jih (CZ0324)
Obec s rozšířenou působností:	Stod
Pověřený obecní úřad:	Stod
Stavební úřad:	Stod
Obec:	STŘELICE
Status:	Obec
ZUJ (kód obce)	540056
ID obce:	4677
Počet částí:	1
Řešené území:	Správní území obce Střelice
Počet katastrů:	1
Katastrální území - kód:	STŘELICE – 646776
Katastrální výměra:	509 ha
Nadmořská výška:	452 m.n.m.
Počet obyvatel:	149 (k 1.1.2012)
Členská obec:	Mikroregion Radbuza

1.1.2 Identifikační údaje zadavatele

	OBEC STŘELICE
	Obecní úřad Střelice
	Střelice 28
	333 01 Stod
IČ:	00574091
Zástupce:	Ing. Petr Bartůněk, starosta obce
Tel.:	+420 377 901 855
Mobil:	+420 607 551 752
E-mail:	obec.strelice@seznam.cz
Web:	www.obec-strelice.cz

1.1.3 Identifikační údaje pořizovatele

	MĚSTSKÝ ÚŘAD STOD
	Odbor výstavby
	náměstí ČSA 294, 333 01 Stod
	zastoupený Bc. Petrem Štěpanovským,
	referentem na úseku územního plánování
Tel.:	+420 379 209 402
E-mail:	stepanovsky@mestostod.cz

1.1.4 Identifikační údaje zpracovatele

	SLADKÝ&PARTNERS s.r.o.
	Projektový ateliér
	160 00 Praha 6, Nad Šárkou 60
IČ:	274 39 500
Zástupce:	Ing. arch. Petr Sladký, autorizovaný architekt ČKA 02 686
Mobil:	+420 775 986 161
Tel.:	+420 224 324 131
E-mail:	petr@sladkypartners.cz

Web: www.sladkypartners.cz

Spolupráce: Ing. arch. Václav Masopust, tel.: +420 723 957 714

Ing. arch. Petra Kolaříková

Garanti speciálních částí:

Ing. Jitka Kovaříková, Marcela Královcová

(Mepos, Domažlice – vodní hospodářství)

Ing. Aleš Friedrich, projektant ÚSES (ČKA 2308) – uspořádání krajiny a ÚSES

1.1.5 Nadřízený orgán územního plánování

Krajský úřad Plzeňského kraje

Odbor regionálního rozvoje

Škroupova 18, 306 13 Plzeň

1.1.6 Datum

Doplňující průzkumy a rozborů – 09/2012 až 10/2012

1.2 PRÁVNÍ PŘEDPISY V OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Územní plán (dále také ÚP) bude zpracován v souladu s těmito platnými českými právními předpisy, upravujícími oblast územního plánování:

- zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále i „stavební zákon“), ve znění pozdějších předpisů,
- vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů,
- vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů.

1.3 DŮVODY PRO POŘÍZENÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU

Rozhodnutí o pořízení územního plánu, tohoto strategického dokumentu obce odpovídajícího platné legislativě, z vlastního podnětu bylo v intencích stavebního zákona schváleno Zastupitelstvem obce dne 13.6.2012 v usnesení č.2/2012.

Obec neměla doposud zpracovaný územní plán, zpracována byla pouze v dubnu roku 1993 urbanistická studie, jejímž autorem byl Ing. arch. Lumír Kydlíček z Plzně, která pozbyla s novým stavebním zákonem platnosti.

Dále bylo v souladu s ustanoveními SZ provedeno vymezení zastavěného území samostatným postupem v celém správním území obce a vydáno formou opatření obecné povahy k datu 21.1.2008.

Fáze doplňkových průzkumů a rozborů (grafická i textová část) slouží jako podklad pro zpracování návrhu zadání. Rozborů byly zaměřeny na vyhodnocení současného stavu, všech dostupných limitů využití území a podmínek využívání území. Závěr textové části patří výčtu okruhů a témat k řešení v ÚP.

Výsledkem pořízení ÚP bude přehledná a pochopitelná územně plánovací dokumentace, do které budou koordinovaně vtěleny základní vize udržitelného rozvoje obce a ochrany hodnot území, která bude fungovat jako účinná opora pro rozhodování v území a která v co největší míře zohlední zájmy většiny občanů, zájmových skupin a dalších subjektů.

1.4 PODKLADY

- Účelová katastrální mapa s datem 28.2.2012 v digitální vektorové podobě
- Ortofotomapa
- Vlastní průzkum v terénu během srpna 2012
- Obecně webové prostředí
- Územně technický podklad (ÚTP) regionálního a nadregionálního ÚSES, MŽP a MMR, 1996
- Plán ÚSES pro ORP Stod, Geo Vision s.r.o., 2009
- Podklady Obecního úřadu Střelice
- Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Plzeňského kraje

- Podklady Povodí Vltavy – správce toků
- Atlas podnebí Česka, Míková T. a kol., UPO 2007
- Podklady Městského úřadu Stod

Platná územně plánovací dokumentace a územně plánovací podklady

- Politika územního rozvoje ČR, schválená dne 20. 7. 2009 usnesením Vlády ČR č.929 (PÚR ČR)
- Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje, vydané usnesením č. 834/08 Zastupitelstva Plzeňského kraje dne 2.9. 2008 (ZÚR PK)
- ÚAP ORP Stod (aktualizace 2010)

Územní plán bude zpracováván digitálním způsobem v programu ArcGis, data jsou dále použitelná v geografickém informačním systému Plzeňského kraje (ESRI *SHP+*MXD). Na základě výše uvedených podkladů byly vyhotoveny jednotlivé vrstvy první fáze zpracování územního plánu.

SEZNAM POUŽÍVANÝCH ZKRATEK:

BPEJ ... bonitovaná půdně ekologická jednotka

ČKA ... Česká komora architektů

ČOV ... čistička odpadních vod

DTS ... distribuční trafostanice

ES ... ekologická stabilita

FVE ... fotovoltaická elektrárna

HPJ ... hlavní půdní jednotka

IP ... interakční prvek

JPÚ ... jednoduchá pozemková úprava

KN ... katastr nemovitostí

KPÚ ... komplexní pozemkové úpravy

LBC ... lokální biocentrum

LBK ... lokální biokoridor

MÚ ... městský úřad

NN ... nízké napětí

OOP ... opatření obecné povahy

OP ... ochranné pásmo

ORP ... obec s rozšířenou působností

PHM ... pohonné hmoty

PUPFL ... pozemky určené k plnění funkcí lesa

PÚR ČR ... Politika územního rozvoje ČR 2008

RBC ... regionální biocentrum

RBK ... regionální biokoridor

RD ... rodinný dům

SLT ... skupiny lesních typů

STL ... středotlaký

SZ ... stavební zákon

TEN-T ... Transevropská dopravní síť (z angl. Trans-European Transport Networks)

TS ... trafostanice

TTP ... trvalý travní porost

TŽK ... tranzitní železniční koridor

ÚAN ... území s archeologickými nálezy

ÚAP ... územně analytické podklady

ÚP ... územní plán

ÚPD ... územně plánovací dokumentace

ÚS ... územní studie

ÚSES ... územní systém ekologické stability

VKP ... významný krajinný prvek

VN ... vysoké napětí

VVN ... velmi vysoké napětí

VPS ... veřejně prospěšná stavba
VPO ... veřejně prospěšné opatření
VTL ... vysokotlaký
VÚMOP ... Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy
ZD ... zemědělské družstvo
ZPF ... zemědělský půdní fond
ZÚJ ... základní územní jednotka
ZÚR PK ... Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje
ZVN ... zvláště vysoké napětí

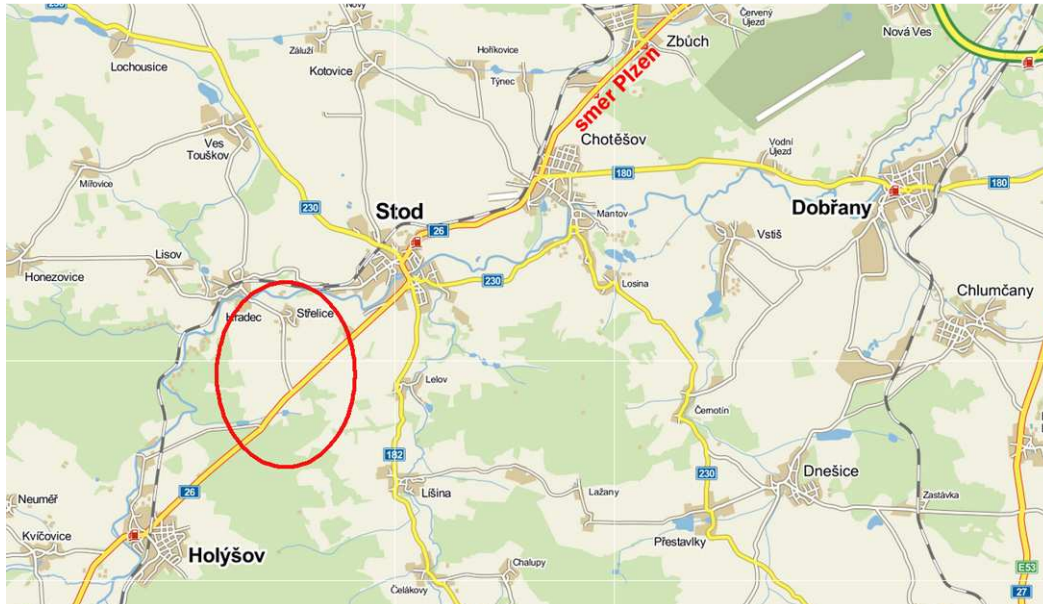
Seznam v textu používaných zkratk dřevin:

BC	bez černý	<i>Sambucus nigra</i>
BK	buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>
BO	borovice lesní	<i>Pinus silvestris</i>
BR	bříza bradavičnatá	<i>Betula pendula</i>
DB	dub letní	<i>Quercus robur</i>
DBC	dub červený	<i>Quercus rubra</i>
HH	hloh	<i>Crataegus ssp.</i>
HR	hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>
JB	jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>
JD	jedle bělokorá	<i>Abies alba</i>
JIV	vrba jíva	<i>Salix caprea</i>
JL	jilm	<i>Ulmus sp.</i>
JR	jeřáb ptačí	<i>Sorbus aucuparia</i>
JS	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>
JV	javor mléč	<i>Acer platanooides</i>
KL	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>
KRO	krušina olšová	<i>Fragula alnus</i>
LIS	líška obecná	<i>Corylus avellana</i>
LP	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>
MAL	ostružiník maliník	<i>Rubus ideaus</i>
MD	modřín opadavý	<i>Larix decidua</i>
OL	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>
OLS	olše šedá	<i>Alnus incana</i>
OS	topol osika	<i>Populus tremula</i>
OSK	ostružiník křovitý	<i>Rubus fruticosus</i>
RZ	růže šípková	<i>Rosa canina</i>
SL	slíva	<i>Prunus domestica insititia</i>
SM	smrk ztepilý	<i>Picea excelsa</i>
STH	střemcha hroznovitá	<i>Padus racemosa</i>
SV	švestka domácí	<i>Prunus domestica oeconomica</i>
TP	topol	<i>Populus sp.</i>
TR	třešeň ptačí	<i>Cerasus avium</i>
TRN	trnka obecná	<i>Prunus spinosa</i>
VRK	vrba křehká	<i>Salix fragilis</i>

2. STAV A VÝVOJ ÚZEMÍ

2.1 ŠIRŠÍ VZTAHY

Řešené území se nachází ve střední části Plzeňského kraje, na západním okraji okresu Plzeň - jih, při jihozápadní hranici ORP Stod; necelých 5 km jihozápadně od města Stod a necelých 30 km jihozápadně od krajského města Plzeň, při silnici I. třídy č.26, tzn. hlavní dopravní spojnici mezi městy Plzeň a Domažlice.

Předmětem řešení je celé správní území obce Střelice, tzn. pouze jedno katastrální území, ve kterém se nachází jediné sídlo Střelice, které v rámci řešeného území plní převážně obytnou funkci. V západní části řešeného území se dále nachází soubor několika rekreačních objektů.

Pro obec má prioritní význam blízkost města Stod (cca 3700 obyv.) coby přirozeného spádového centra s odpovídající veřejnou infrastrukturou a pracovními příležitostmi, a dále pak relativní blízkost krajského města Plzeň.

V k.ú. Střelice zatím nebyly zahájeny ani JPÚ ani KPÚ, není stanoven ani žádný časový horizont jejich zpracování. Přesahy z platných ÚPD sousedních obcí budou zpracovány v další fázi ÚP.

2.2 KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ Z HLEDISKA PÚR ČR

Řešené území leží mimo republikové rozvojové oblasti a osy a republikové specifické oblasti.

Severní část řešeného území je v návrhu dotčena **III. Tranzitním železničním koridorem ŽD 6** (koridor konvenční železniční dopravy Plzeň – Nýřany – Stod – Staňkov – Domažlice – Česká Kubice – hranice ČR (- Regensburg), jehož cílem je:

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

- posílení obsluhy území a vytvoření podmínek pro zvýšení rychlosti a zkapacitnění (zdvoukolejnění) železničního koridoru zařazeného do evropské železniční sítě TEN-T s nároky na případné změny vedení koridoru v území jako větve III. TŽK,
- podpora rozvoje cestovního ruchu prostřednictvím dopravy šetrné k životnímu prostředí,
- zlepšení železničního spojení Praha – Plzeň – hranice ČR (– Regensburg – München) – Moldaubahn,
- možnost rychlejšího a kapacitního napojení na stávající a připravované sítě VRT (vysokorychlostní tratě) v SRN.

Přes řešené území dále prochází územně chráněný **energetický koridor E2** elektrického vedení VVN, jehož vymezením jsou plochy pro elektrické stanice 400/110 kV Vítkov a Verněřov a jejich zapojení do přenosové soustavy vedením 400 kV z elektrické stanice Hradec do elektrické stanice Verněřov a dále do stanice Vítkov a Přestice. Stanice Vítkov bude jako hraniční rozvodna sloužit pro propojení ČR (Pomezí nad Ohří)–Německo. Systém umožní vyvedení výkonů z nových obnovitelných zdrojů a připraví podmínky pro další mezistátní propojení vedením 400 kV Vítkov–Německo (Mechlenreut).

2.3 KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ Z HLEDISKA ZÚR PK

Řešené území je zařazeno dle ZÚR PK do rozvojové osy OR4 Plzeň – Domažlice – hranice ČR (-Regensburg), tzn. podél silnice I. třídy č. 26. Jinak leží mimo rozvojová území, oblasti a specifické oblasti.

Dále se v řešeném území uplatňují tyto trasy nadřazených inženýrských sítí a dopravních koridorů nadmístního významu plynoucí ze ZÚR PK:

- **návrh přestavby, resp. přeložky silnice I/26** (Ejpovice - Stod - Domažlice - Česká Kubice, státní hranice) v úseku Nýřany (MÚK s D5) - Chotěšov - Stod - Staňkov - Horšovský Týn; tzn. koridor o základní šířce 100 m, který významně ovlivňuje východní část řešeného území,
- **návrh přestavby, resp. modernizace železniční trati č. 180** (Plzeň - Česká Kubice - státní hranice); tzn. III. tranzitní železniční koridor – odbočná větev (Regensburg-) hranice ČR – Domažlice – Plzeň - o základní šířce 200 m v trase Zbůch – Česká Kubice spočívá v modernizaci – zdvoukolejnění a elektrifikaci se směrovou optimalizací,
- mimo řešené území při jeho severním okraji prochází významná dálková cyklistická trasa - **nadregionální cyklostezka C1, (resp. CT3) Praha – Plzeň – Regensburg,**
- **VTL plynovod DN300** Plzeň – Kdyně,
- **návrh vedení 400 kV** v koridoru stávajícího vedení 220 kV Vítkov – Přestice (viz energetický koridor E2), předmětné vedení je součástí koridoru s více vedeními VVN v souběhu.

2.4 SOUSEDNÍ ÚZEMNÍ OBVODY

Sousedními územními obvody jsou:

Okres DOMAŽLICE:

Holýšov: Město Holýšov, náměstí 5. května 32, 345 62 Holýšov; ORP Stod

Okres PLZEŇ-JIH:

Hradec: Obec Hradec, Hradec 45, 332 11 Hradec u Stoda; ORP Stod

Stod: Město Stod, náměstí ČSA 294, 333 01 Stod; ORP Stod

2.5 STRUČNÝ PŘEHLED SOCIOEKONOMICKÉ SITUACE

Socioekonomická situace (2010):

Počet bydlících obyvatel k 31.12.2010: 153 (z toho 72 mužů a 81 žen)

Podíl obyvatel ve věku 0-14 let: 23 - cca 15 %, podíl obyvatel ve věku nad 65 let: 15 - cca 10 %.

Míra registrované nezaměstnanosti: 13,73 % (muži 14,81 %, ženy 12,50 %)

Hospodářská činnost: 22 podnikatelských subjektů

Socioekonomická situace (2001):

Počet bydlících obyvatel k 1.3.2001: 118 (z toho 57 mužů a 61 žen)

Cizinci s dlouhodobým pobytem: 0

Ekonomicky aktivní obyvatelé: 51 obyvatel, z nichž 44 (86 %) vyjíždí za prací mimo obec

Počet trvale obydlených domů: 31. Počet trvale obydlených bytů: 38.

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

Výchozím údajem je shrnutí počtu obyvatel podle výsledků sčítání od roku 1869 do současnosti dle údajů Veřejné databáze ČSÚ. Mezi lety 1921 až 1930 zaznamenalo sídlo největší nárůst počtu obyvatel. V novém tisíciletí opět dochází k postupnému nárůstu počtu obyvatel, což je dáno relativní dostupností pozemků pro bydlení v blízkosti města Stod.

Rok	Počet obyvatel	Počet domů
1869	178	27
1880	157	26
1890	165	26
1900	151	27
1910	153	30
1921	183	36
1930	193	38
1950	133	42
1961	127	32
1970	112	31
1980	108	29
1991	106	29
2001	118	35
2012	149	cca 50

Místní zájmové skupiny / sdružení / neziskové organizace:

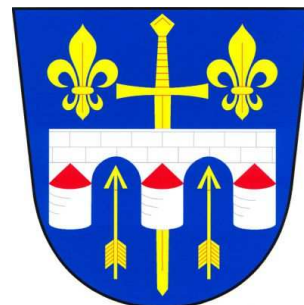
- Sbor dobrovolných hasičů Střelice

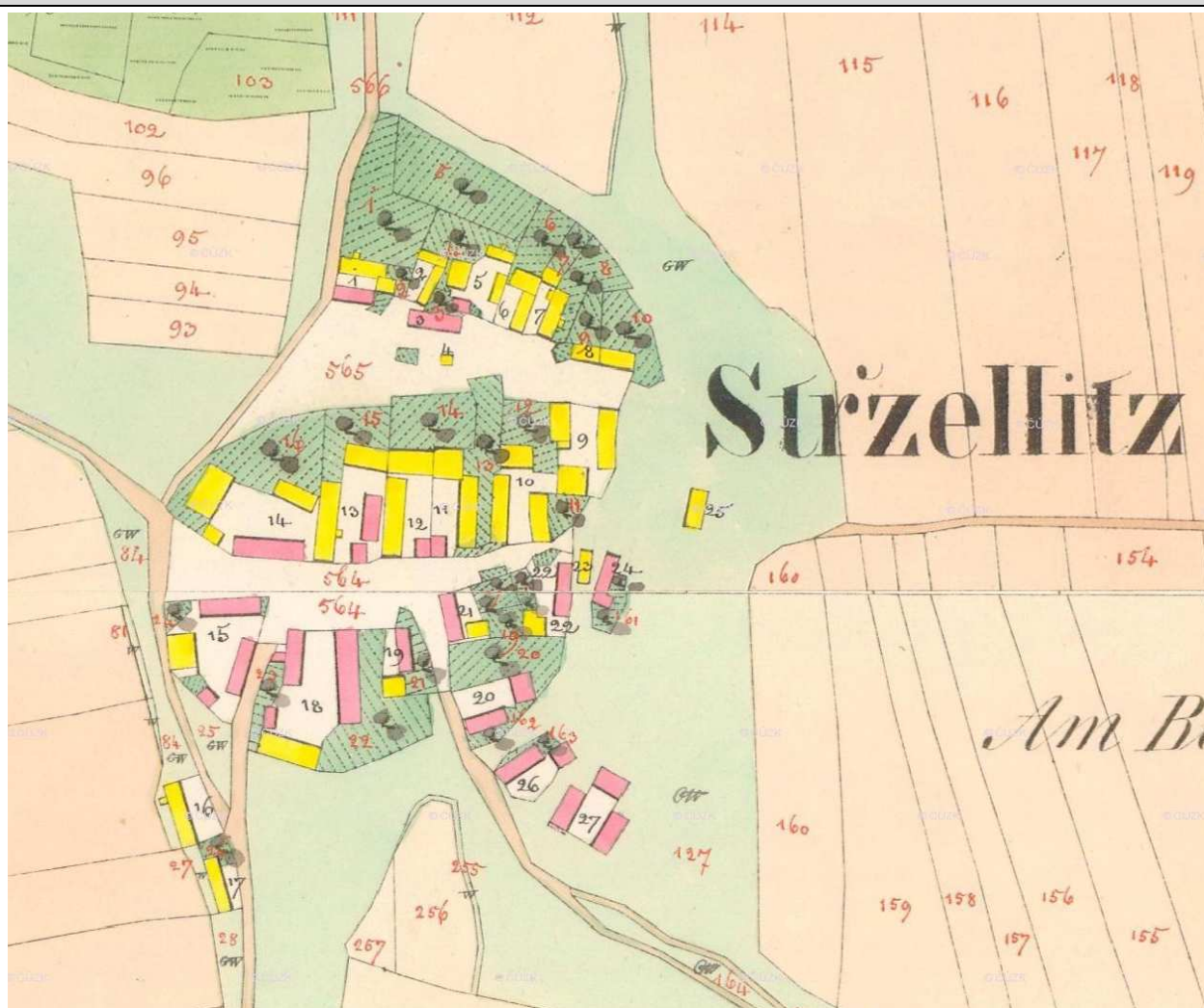
2.6 HISTORICKÝ VÝVOJ ÚZEMÍ

První zmínka o existenci osady ležící 4 km jihozápadně od města Stod pochází z roku 1248, kdy ji král Václav I. daroval ženskému premonstrátskému klášteru v Chotěšově. Od 15.století byly Střelice často zastavovány světským osobám, na čas se dostaly k Horšovskému Týnu, ale po roce 1621 se opět řeholnicím vrátily. V majetku kláštera pak zůstaly až do jeho zrušení císařem Josefem II. v roce 1781.

Svůj historický význam v sídle mají dvě kaple a několik starých usedlostí. Pod návší stojí kamenný dvouobloukový most přes místní potok, severně nad vsí na řece Radbuze se nachází mlýn (mimo řešené území).

Stylizovaný most se stal hlavní figurou střelického znaku a vlajky. Doplnují jej nejen figury prezentující dlouhodobou držbu osady chotěšovskými premonstrátkami (opatská berle a lilie, převzaté ze znaku premonstrátského řádu), ale též atribut sv. Jiří (meč), mlýnské kolo či mluvící znamení (šípy).

Císařské otisky stabilního katastru (1838) – detail

Letecký snímek (1947) – celek a detail

Letecký snímek (1956)

2.7 STAVEBNÍ FOND, OBČANSKÁ VYBAVENOST A REKREACE

Dominující složkou, tvořící základ stavebního fondu v řešeném území, jsou rodinné domy. Rekreační objekty jsou v území též silně zastoupeny.

V řešeném území se nachází obecní úřad, pobočka veřejné knihovny, přístřešek s posezením v blízkosti požární nádrže, dětské hřiště a autobusová zastávka linky místního významu na návsi.

Novodobá obytná zóna na severozápadním okraji Střelice je v současné době zasíťovaná, není zde však dobudována pozemní komunikace. K prodeji zbývá pouze malá část pozemků. Urbanistické řešení a způsob navázání zóny na původní strukturu sídla vykazuje typické nešvary současného způsobu výstavby pro bydlení ve vesnickém prostoru.

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

Okolní krajina nabízí řadu možností pro turistické vyžití, území je napojeno na síť regionálních cyklotras a pěších tras.

2.8 ZEMĚDĚLSKÉ A JINÉ VÝROBNÍ AREÁLY

Při jižním okraji sídla Střelice se nachází zdevastovaný areál bývalého zemědělského družstva s dominantním podlouhlým objektem – tzv. plocha brownfields – ve smyslu ploch zbořeníšť.

Pojem „brownfields“ (angl. hnědé pole) je urbanistický termín označující opuštěná území s rozpadajícími se obytnými budovami, nevyužívané dopravní stavby a nefunkční průmyslové zóny, tzn. plochy opuštěné, nedostatečně využívané; zejména v zastavěném území; prázdné území, které může, ale nemusí vykazovat ekologickou zátěž, může se vyznačovat často obrovskými rozměry (není pravidlem) a negativními sociálními jevy. Některá brownfields mohou být stále částečně využívána.

3. OCHRANA HODNOT ÚZEMÍ

3.1 HISTORICKÉ, URBANISTICKÉ, ARCHITEKTONICKÉ HODNOTY

V grafické části dokumentace jsou vyznačeny tyto kulturní hodnoty:

- **K1** – Kaplička na návsi - sv. Jiří z roku 1890
- **K2** – Kaplička - z 1. poloviny 19. století

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

V grafické části dokumentace je dále vyznačen tento urbanisticky hodnotný prostor:

- **U1** – Náves ve Střelcích – včetně urbanistické struktury navazujících usedlostí

Mezi architektonicky hodnotné stavby, lokalizované na návsi ve Střelcích, lze zmínit několik usedlostí z 20.let minulého století:

- usedlost č.p. 7 v čele návsi,
- usedlosti č.p. 1 a 2,
- usedlost č.p. 28 s obecním úřadem,
- usedlost č.p. 24 s průjezdem.

Usedlost č.p. 28

Usedlost č.p. 7

Dále je nutné zmínit ostatní památky mající vliv na zachování kulturních hodnot území i sídel: kříže, kaple, pomníky, sochy, další drobné sakrální stavby a prvky, solitérní kameny, zbytky technických staveb (mosty, lávky, staré mlýnské náhony a jiná vodní díla) a zbytky zaniklých cest.

3.2 PŘÍRODNÍ HODNOTY ÚZEMÍ

3.2.1 Geomorfologie

Z hlediska geomorfologického členění ČR náleží řešené území do následujících jednotek: Hercynský systém, provincie Česká vysočina, soustava Poberounská, podsoustava Plzeňská pahorkatina s geomorfologickým celkem Plaská pahorkatina. V podrobném členění území spadá do podcelku Merklínská pahorkatina. V jeho rámci zasahuje západní část řešeného území do okrsku Vytůňská pahorkatina a východní část do okrsku Merklínská kotlina.

Vytůňská pahorkatina je charakterizována jako členitá pahorkatina na proterozoických drobách a břidlicích či karbonských sedimentárních horninách i granitech stodského masivu zaujímající málo rozčleněné kompaktní území destruované hrásti mezi Radbuzou a Merklínkou se zbytky zarovnaných neogenních povrchů s drobnými odlehilky, suky i antropogenními tvary po ukončené těžbě uhlí; s nejvyšším bodem Trný (516 m.n.m.); převážně zalesněná kulturními smrkoborovými lesy.

Merklínská kotlina je charakterizována jako úzká, strukturně a tektonicky podmíněná sníženina protažená v severojižním směru na žulách Stodského masivu, s plochým dnem se zarovnanými povrchy na kaolinicky větrající žule, ukloněnými směrem k východu k asymetrickému údolí Merklínky ve zlomových liniích, v západní části středně zalesněná, ve V části bezlesá; s významným bodem Hůrka (433 m.n.m.)

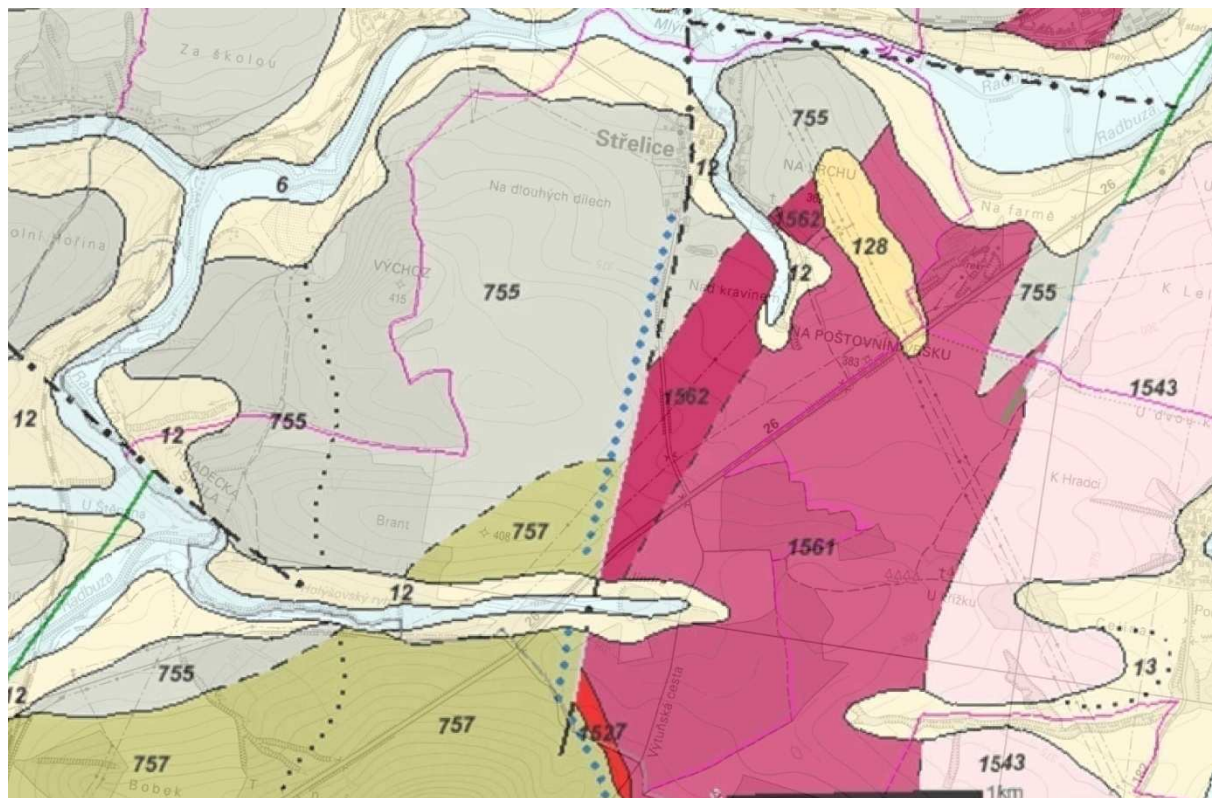
Vlastní řešené území má charakter cca ploché pahorkatiny s max. převýšením 78 m. Území leží v pozvolna zvlněném terénu vystupujícím nad mělkým údolním zářezem toku řeky Radbuzy, která v dlouhém oblouku v úzké travnaté nivě prochází podél západní a při severní hranici katastru. Západně od sídla Střelice prochází řešeným územím plochý hřbet s vystupující kótou Výchoz (415 m.n.m.), nedaleko níž leží na západní hranici katastru v této nadmořské výšce jeho nejvýše položená část. Nejnižší položena je niva řeky Radbuzy na severovýchodní hranici katastru ve výšce cca 337 m.n.m. Průměrnou nadmořskou výšku řešeného území lze odhadnout na 370 m.n.m. Výraznějším terénním útvarem je skalnatý svah v průlomu Radbuzy na jihozápadní hranici katastru (Hradecká skála). Dále řešené území rozčleňují jen mělké sníženiny podél občasných drobných bezejmenných vodotečí stékajících z plochého hřbetu k blízké Radbuze. Severní část řešeného území je převážně zorněna. Na jihu a jihozápadě do řešeného území zasahuje okraj souvislého lesního komplexu kulturních, převážně borových lesů. Louky jsou v řešeném území mimo nivu Radbuzy zachovány jen na menších pozemcích podél vlhkých sníženin.

3.2.2 Geologie

Z hlediska regionální geologie se řešené území nachází ve stříbrské oblasti Barrandienu budované neoproterozoickými sedimentárními horninami - fylitickými břidlicemi a drobami, jež k současnému povrchu vystupují v západní polovině katastru. Podél jeho východní hranice zasahují mladší, karbonské magmatity stodského masivu (plutonu), tvořené amfobil-biotitickým syenitem, tonalitem, dioritem, resp. křemenným dioritem a křemenem. Z mladších vrstev je podél hřbetu Na Vrchu východně od sídla zachován zbytek neogenních fluvialních štěrkopísků. Kvartér je zastoupen holocenními písčito-hlinitými deluviálními sedimenty v širších pásech lemujícími úpatí pozvolnějších svahů podél řeky Radbuzy a bočních sníženin. Ve zvlněné plošině střední části území jsou zastoupeny deluvioeolické (sprašové) hlíny. Nejmladším útvarem jsou holocenní nivní sedimenty vyplňující nivu Radbuzy a v úzkých pásech lemující její drobné krátké přítoky.

Přehled o skladbě hornin povrchu řešeného území poskytuje následující výřez mapy s legendou dle serveru České geologické služby:

KENOZOIKUM**kvartér - holocén**

- 6** fluviální (nivní) sediment
- 12** deluviální sediment písčito-hlinitý až hlinito-písčitý
- 13** deluviální sediment kamenitý až hlinito-kamenitý

neogén

- 128** fluviální až fluviolakustrinní štěrky, písčité štěrky, písky s vložkami jílu

PALEOZOIKUM - karbon

- 15277** křemen
- 1543** muskovitický leukokrání granit
- 1561** amfobil-biotitický syenit, diorit až tonalit
- 1562** amfobil-biotitický diorit až křemený diorit

NEOPROTEROZOIKUM

- 755** fylitická břidlice a droby
- 757** fylitické droby a břidlice

3.2.3 Pedologie

V závislosti na geologickém substrátu, terénních poměrech a klimatu jsou vytvořeny okrsky jednotlivých půdních typů. Na převládajících substrátech nepřemístěných zvětralin skalního podloží z proterozoických drob a břidlic, resp. karbonských granitoidů se na větší části ploch vyvinuly kambizemě (hnědé půdy), dle chemického charakteru substrátu kyselé až typické. V eluviích jsou půdy zrnitostně lehčí, propustné, s vyšším obsahem hrubšího písku; kolem plochých údolnic a svahových deluvií se vzhledem k zrnitostně těžším substrátům zahliněných zvětralin objevují **kambizemě** pseudoglejové (hnědé půdy oglejené). Na temenech vyvýšenin, kde místy vystupuje skalní podloží blízko k povrchu, jsou vytvořeny ostrůvkovitě mělké půdní překryvy - **litozemě** (mělké půdy), event. mělké písčité kambizemě, propustné a vysychavé.

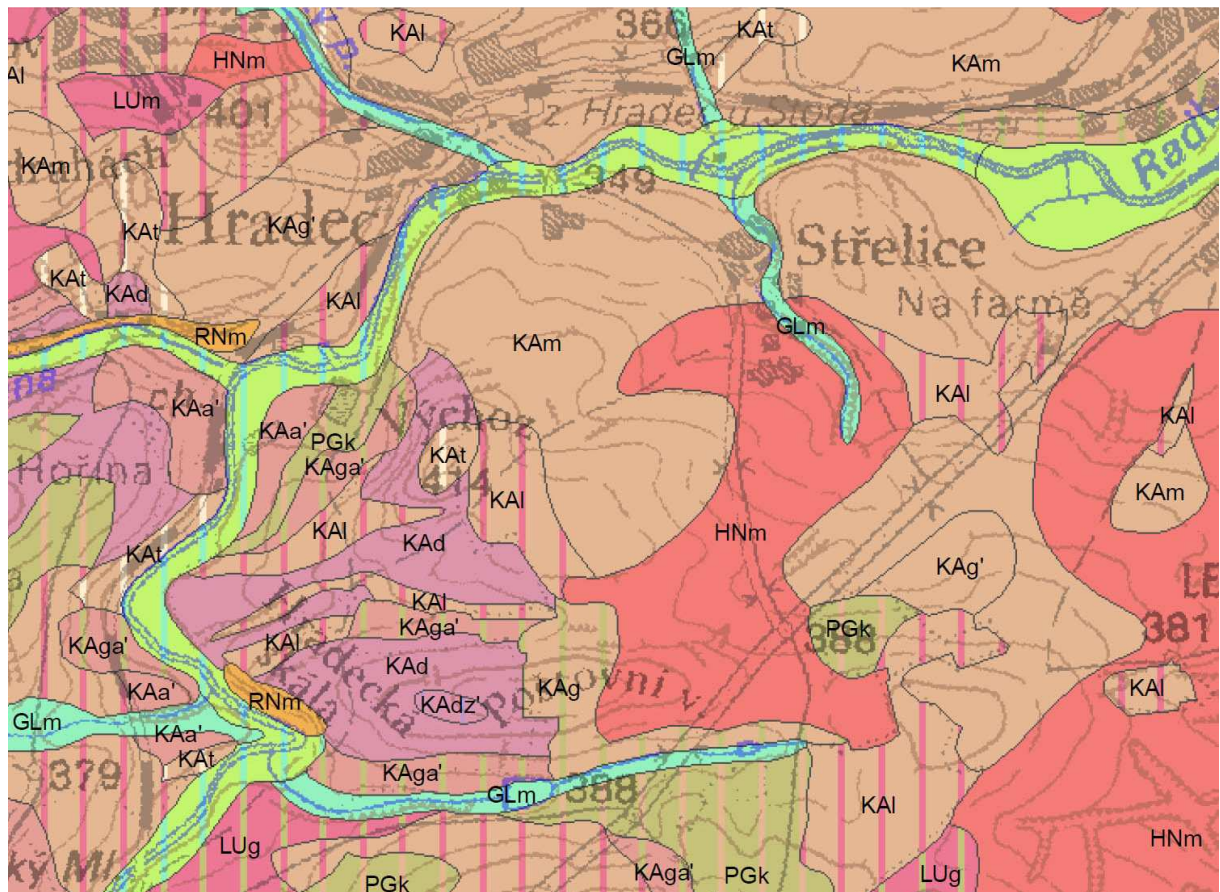
Na svahovinách, smíšených deluvioelických až sprašových hlínách se objevují půdy typu **pseudoglejů** (oglejené půdy) a okrsky **luvizemí** (illimerizované půdy) až **hnědozemí**, resp. jejich vzájemných přechodných subtypů, včetně přechodů do kambizemí.

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

Na hrubozrnných zvětralinách v členitém terénu svahů zářezu podél okraje nivy Radbuzy jsou ojediněle vytvořeny i okrsy lesních půd typu **rankerů**, resp. jejich přechodů do kambizemí.

V úzké nivě Radbuzy jsou na substrátu holocenních fluvialních sedimentů na méně propustném podloží vytvořeny půdní typy **fluvizemí glejových** (nivní půdy glejové). Z dalších typů hydromorfních půd jsou na substrátu fluvialních či deluvofluviálních sedimentů v úzkých pásích podél údolnic pod vlivem vyšší hladiny podzemní vody vytvořeny **gleje**.

Přehled o půdní typologii řešeného území poskytuje následující výřez Půdní mapy s legendou dle serveru České geologické služby:

Legenda: Půdní typ		Subtyp	
KA	kambizem (hnědá půda)	m	modální (typický)
HM	hnědozem	l	luvicový (illimerizovaný)
PG	pseudoglej (oglejená půda)	d	dystrický (kyselý)
GL	glej	á	mesobazický (mezický)
FL	fluvizem (nivní půda)	k	kambický (hnědý)
RN	ranker	g	pseudoglejový (oglejený)
LU	luvizem (illimerizovaná půda)	t	litický (mělký)

V pojetí půdní typologie dle BPEJ jsou zastoupeny následující typy půd, vyjádřené kódem HPJ (hlavní půdní jednotky):

HPJ 11 - Hnědozemě modální včetně slabě oglejených na sprašových a soliflukčních hlínách (prachovicích), středně těžké s těžší spodinou, bez skeletu, s příznivými vlhkostními poměry

HPJ 12 - Hnědozemě modální, kambizemě modální a kambizemě luvické, všechny včetně slabě oglejených forem na svahových (polygenetických) hlínách, středně těžké s těžkou spodinou, až středně skeletovité, vododržné, ve spodině s místním převlčením

HPJ 15 - Luvizemě modální a hnědozemě luvické, včetně oglejených variet na svahových hlínách s eolickou příměsí, středně těžké až těžké, až středně skeletovité, vláhově příznivé pouze s krátkodobým převlhčením

HPJ 22 - Půdy arenického subtypu, regozemě, pararendziny, kambizemě, popř. fluvizemě na lehčích, málo vododržných substrátech typu hlinitý písek nebo písčitá hlína, s vodním režimem výsušným, ale poněkud příznivějším než předcházející typ HPJ 21

- HPJ 26** - Kambizemě modální eubazické a mezobazické na břidlicích, převážně středně těžké, až středně skeletovité, s příznivými vláhovými poměry
- HPJ 27** - Kambizemě modální eubazické až mezobazické na pískovcích, drobách, kulmu, brdském kambriu, flyši, zrnitostně lehké nebo středně těžké, s různou skeletovitostí, půdy výsušné
- HPJ 32** - Kambizemě modální eubazické až mezobazické na hrubých zvětralinách, propustných, minerálně chudých substrátech, žulách, syenitech, granodioritech, méně ortorulách, středně těžké lehčí s vyšším obsahem grusu, vláhově příznivější ve vlhčím klimatu
- HPJ 39** - Litozemě modální na substrátech bez rozlišení, s mělkým drnovým horizontem s výchozy pevných hornin, zpravidla 10 až 15 cm mocným, s nepříznivými vláhovými poměry
- HPJ 42** - Hnědozemě oglejené na sprašových hlínách (prachovicích), spraších, středně těžké, bez skeletu, se sklonem k dočasnému převlhčení
- HPJ 46** - Hnědozemě luvické oglejené, luvizemě oglejené na svahových polygenetických hlínách, středně těžké, ve spodině těžší, bez skeletu až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
- HPJ 48** - Kambizemě oglejené, rendziny kambické oglejené, pararendziny kambické oglejené a pseudogleje modální na opukách, břidlicích, permokarbonu nebo flyši, středně těžké lehčí až středně těžké, bez skeletu až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému, převážně jarnímu zamokření
- HPJ 50** - Kambizemě oglejené a pseudogleje modální na žulách, rulách a jiných pevných horninách (které nejsou v HPJ 48, 49), středně těžké lehčí až středně těžké, slabě až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
- HPJ 51** - Kambizemě oglejené a pseudogleje modální na zahliněných štěrkopiscích, terasách a morénách, zrnitostně lehké nebo středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s nepravidelným vodním režimem závislým na srážkách
- HPJ 58** - Fluvizemě glejové na nivních uloženinách, popřípadě s podloží teras, středně těžké nebo středně těžké lehčí, pouze slabě skeletovité, hladina vody níže 1 m, vláhové poměry po odvodnění příznivé
- HPJ 59** - Fluvizemě glejové na nivních uloženinách, těžké i velmi těžké, bez skeletu, vláhové poměry nepříznivé, vyžadují regulaci vodního režimu
- HPJ 67** - Gleje modální na různých substrátech často vrstevnatě uložených, v polohách širokých depresí a rovinných celků, středně těžké až těžké, při vodních tocích závislé na výšce hladiny toku, zaplavované, těžko odvodnitelné

3.2.4 Hydrogeologie

V hydrogeologické rajonizaci náleží řešené území k hydrogeologickému rajonu základní vrstvy 6222 - krystalinikum a proterozoikum v povodí Úhlavy a dolního toku Radbuzy. Skalní masiv tvořený proterozoickými břidlicemi a karbonskými granitoidy je charakterizován nízkou puklinovou propustností s transmisivitou $< 0,0001 \text{ m}^2/\text{s}$. Hladina spodní vody je ve skalním masivu hlouběji zaklesnuta a blíže k povrchu vystupuje v zaříznutých nivách toků a bočních údolnicích. Zvodnělé propustné vrstvy neogenních či křídových sedimentů do území nezasahují.

Půdní horizonty a zvětralinové pláště na břidlicích a granitoidech se vyznačují vyšší propustností v horních eluviovaných partiích svahů, kde jsou půdy lehčí a výsušnější, níž stoupá podíl jemnozeme, klesá propustnost půd a dochází k jejich periodickému povrchovému převlhčení a procesům oglejení. Hladina spodní vody vystupuje periodicky i trvale k povrchu v úzkých nivách a svahových úžlabinách, kde ovlivňuje půdní horizonty a je příčinou glejového procesu.

3.2.5 Biogeografie (bioregiony a biochory)

Řešené území náleží z hlediska biogeografického členění ČR do provincie středoevropských listnatých lesů, podprovincie hercynské, bioregion 1.28 - Plzeňský. Bioregion přibližně zahrnuje geomorfologické celky Švihovská vrchovina a Plaská pahorkatina, reliéf má celkově charakter ploché pánve s okolními pahorkatinami generelně ukloněnými ke středu pánve v typických nadmořských výškách 350 – 580 m.n.m. Nad pahorkatinu vystupují ojedinělé neovulkanické suky, nejvýše Vlčí Hora (704 m.n.m.), místy ji rozčleňují zaříznutá údolí Berounky a jejích přítoků. V horninové stavbě povrchu pískovce a lupky, vyvýšená území okolních pahorkatin jsou budována proterozoickými břidlicemi, charakteristická jsou menší magmatická tělesa z žul a granodioritů, od západu zasahují barrandienské břidlice. Neogenní sedimenty zastupují rozsáhlé překryvy jílu a štěrkopísků a pleistocenní svahoviny a sprašové hlíny, resp. i spraše. Z půd převažují kyselé až typické kambizemě a pseudogleje, na sprašových hlínách i svahovinách luvizemě až i hnědozemě, v úzkých říčních nivách fluvizemě a fluvizemě glejové, ostrůvky rankerů či litozemí. Klima mírně teplé a sušší vlivem srážkového stínu s výraznějším gradientem směrem do vyšších poloh území, v nižších polohách spíše kontinentální, s projevy plošných i lokálních inverzí, říčního fenoménu a expozičního klimatu zaříznutých údolí

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

i ojedinělých neovulkanických vrchů. Typická je převládající chudá acidofilní hercynská biota 3. - 4. vegetačního stupně, místy obohacená výskytem mezních subatlantských (vyznívajících od západu) a teplomilných prvků (zasahujících od východu) i některých enklávních prvků (ojed. perialpidské druhy). Potenciálně převažují v nižších plošších polohách acidofilní bikové, jedlové a borové doubravy, výše acidofilní bikové bučiny, v zářezích údolí ostrůvky dubohabřin, suťových lesů a borů, pomístně okrsky teplomilných doubrav, květnatých bučin, jedlin, vzácně rašelinných lesů. Převládá 4.VS (78 %) nad 3.VS (20 %), ojediněle zasahuje 5.VS (2 %). Převažuje ochuzená hercynská fauna kulturní krajiny. Krajinný pokryv tvoří převládající mozaika kulturních borových lesů a orné půdy.

V podrobném biogeografickém členění dle publikace Biogeografické členění II (Culek, 2005) jsou v řešeném území zastoupeny následující biochory:

- 3BM Erodované plošiny na drobách v suché oblasti 3. vegetačního stupně
- 3BE Erodované plošiny na spraších v suché oblasti 3. vegetačního stupně
- 3PP Pahorkatiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 3. vegetačního stupně

Okrajově na jihu řešeného území zasahují:

- 4PP Pahorkatiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně
- 4PM Pahorkatiny na drobách v suché oblasti 4. vegetačního stupně

Vlastní řešené území lze vzhledem k malé členitosti jako celek zařadit do 3. dubobukového vegetačního stupně v suché variantě. Podrobná biogeografická diferenciací území slouží ke stanovení ploch obdobných vlastností a potenciálních přirozených společenstev. Na základě stanovení nejnižších biogeografických jednotek - STG (skupin typů geobiocénů) je navržena lokalizace biocenter a vedení tras biokoridorů ÚSES tak, aby spojovaly převážně stanoviště obdobného charakteru. Pro jednotlivé STG jsou stanoveny přirozené skladby dřevin pro tvorbu prvků ÚSES, použitelné i jako podklad pro výsadby nelesní krajinné zeleně.

Přehled zastoupených STG a návrh přirozených skladeb dřevin pro jednotlivé půdní a lesní typy					
Kód STG	Název	SLT	HPJ	Přirozená dřevinná skladba lesa	Dřeviny pro nelesní výsadby
32A1-2	dubobory	0Z	---	BO8, BR1, DB1, JR, BK	---
3AB-B1-2	zakrslé dubové bučiny	2Z	39	DB7, BK2, BO2, BR1, JR, LP	DB, BR, LP (BO, JR)
3A-AB2	borové doubravy	2C	22, 32	DB7, BO2, BR1, JD, BK, OS, JR, LP	DB, BO, BR, JR
3A3	bukodoubravy	2M	32	DB5, BK3, BO1, BR1, OS, LP, JR	DB, BR, LP (BO, JR)
3AB3	kyselé dubové bučiny	2K, 2I	27	DB6, BK3, JD, LP1, BR, JR, OS, KL, BO	DB, LP, (BR, JR, OS, KL)
3B3	typické dubové bučiny	3H, 2-3S	11, 12, 15, 26	BK5, DB4, LP1, JD, JV, KL, TR	DB, LP, JV (JL, KL, TR)
3AB-B4	březové doubravy v.st.	3O, 2P	42, 46, 48, 50, 51	DB6, JD3, LP, BR1, BK, JR, OS, JS, OL	DB, LP, (JR, OS, BR)
3C3	lipová javořina	3J	---	BK3, LP3, JV2, JL, JS, KL1, JD1, TR	---
3AB-B5	březové olšiny v.s.	---	67	JD4, DB3, OL2, BR1, SM, BK, JR, OS	DB, OL, BR (OS, JR, JS)
3BC-C4-5	jasanové olšiny v.s.	3L	58, 59, 67	OL7, JS3, DB, KL, JV, JL, VR, LP, JR, STH, BR, OS	OL, JS, DB, LP, (KL, JV VRK, JR, OS, STH)

3.2.6 Krajinný ráz, krajinné dominanty a rozhledová místa

Řešená oblast nespadá dle ZÚR PK do území se zvýšenou ochranou krajinného rázu, nevyskytuje se zde oblast ani místo krajinného rázu.

V krajině typologii je vymezen krajinný typ 3Z2 v převládající severní části území, resp. typ 3L2 na jihozápadě a typ 3M2 na jihovýchodě území. Jde o běžné typy krajiny okrajových částí českého vnitrozemí - z hlediska historie osídlení o krajinu vrcholně středověké kolonizace Hercynika, resp. dle reliéfu o krajinu vrchovin a pahorkatin Hercynika. Z hlediska využití je území členěno na krajinu zemědělskou (sever řešeného území), resp. lesozemědělskou a lesní (jihovýchodní, resp. jihozápadní okraj řešeného území). V koncepci ochrany přírody Plzeňského kraje je krajina zájmového území hodnocena jako přeměněná člověkem (antropogenní) s průměrnou estetickou hodnotou, nejsou zde vyhodnoceny významné dominanty ani jiné významné atributy krajinného rázu.

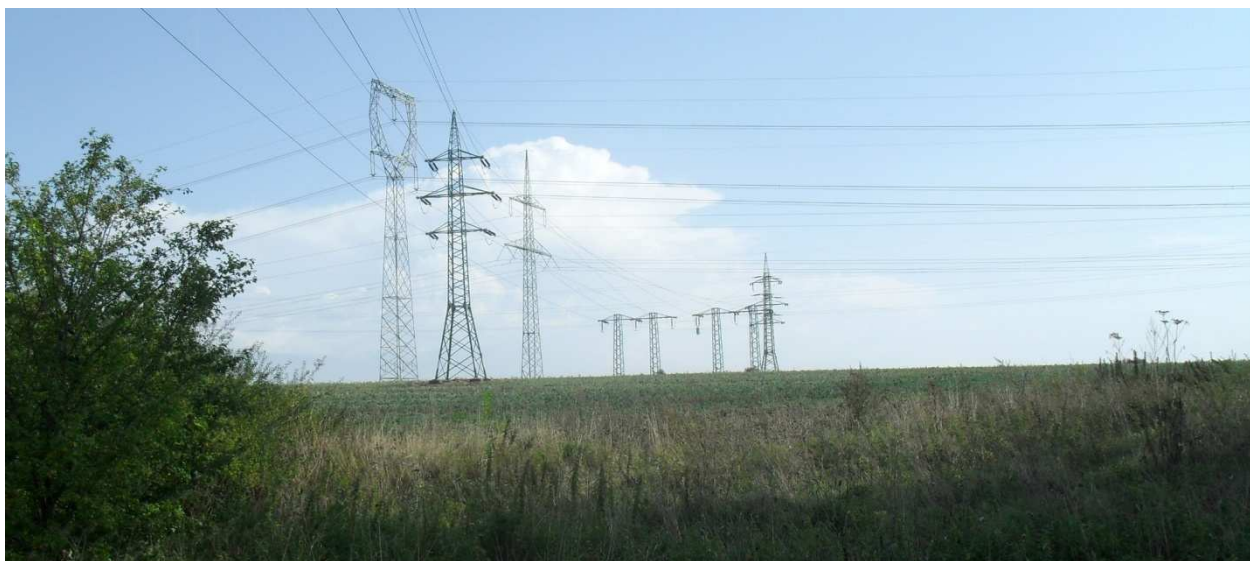
Vlastní řešené území má celkově charakter ploché pahorkatiny s max. převýšením 78 m. Jeho převážnou část, již lze chápat jako jeden konvizační krajinný celek, resp. místo krajinného rázu tvoří souvisle zorněná zvlněná plošina, na jejímž jižním resp. jihozápadním okraji do území zasahuje komplex

kulturních borových lesů. V chudé krajinné struktuře zorněné části území je zachován jen malý podíl nelesní rozptýlené zeleně degradovaného a ruderalizovaného charakteru, představované vegetací náletů a křovin, resp. ruderálních lemů podél kanalizované občasné vodoteče a málo využívané polní cesty. Jde o degradované fragmenty někdejších krajinných linií se zbytky starých či zplanělých ovocných výsadeb na travnatých mezích, jež do poloviny minulého století tvořily polyfunkční strukturu harmonické kulturní krajiny a jejichž síť v území zanikla scelením drobné pozemkové držby v období po roce 1950.

Ani okrajově zasahující kulturní stejnověké borové lesní porosty se nevyznačují zvýšenou ekologickou či estetickou hodnotou. Naopak relativně ekologicky i esteticky cennější a opakující se zachovanou strukturou harmonické kulturní krajiny jsou zde drobné polointenzivní až extenzivní rybníky v travnatých aluviích podél okraje kulturních lesů.

Významnou dominantou této části řešeného území a místem kulturně-historického významu je vrch Trný se stejnojmenným halštatským hradištěm jižně od hranic řešeného území. Ráz zemědělské krajiny zde narušují prvky veřejné infrastruktury, tzn. frekventovaná silnice I/26 a vedení vysokého napětí. Rozhledovým místem malého významu jsou vyvýšené partie zorněné plošiny ve střední části území s pohledy na Trný vrch k jihu, či údolí Radbuzy a navazující pahorkatiny k severu. Celkově není popsaná část území prostorem pro zvýšenou ochranu zachovaných hodnot krajinného rázu. Naopak je zde prostor pro návrh opatření k posílení estetických a ekologických hodnot území, zejména obnovu či zakládání polyfunkčních prvků přirozené rozptýlené nelesní zeleně.

Od popsané části v plošině se liší přilehlé níže položené území mělce zaříznutého údolí říčky Radbuzy, jež lze chápat jako další odlišný konvizační krajinný celek, který ovšem do vlastního řešeného území zasahuje pouze malou částí (při severní, resp. i jihozápadní hranici), což omezuje rozsah možné ochrany jeho krajinného rázu v rámci ÚP. Mělký údolní zářez toku Radbuzy prochází v dlouhém oblouku podél západní a severní hranice katastru. Bohatší krajinnou strukturu, opakující se v širokém krajinném

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

rámci, tvoří přirozený, místy meandrující tok říčky s břehovými porosty v úzké travnaté nivě a partie přilehlých svahů, více či méně tvořících veduty, s mozaikou kulturních i přirozených lesů, luk či drobných polí terasovaných zarostlými mezemi, zarostlých bočních roklí, skalních výchozů i přirozených biotopů stepních lad. K místy zachované mozaice harmonické kulturní krajiny patří i drobná historická sídla, charakteristicky položená v chráněné poloze svahů údolí, dále např. rozptýlená zástavba mlýnů či drobné sakrální objekty. Malá část popsaného místy zasahující do řešeného území v jeho severní část zahrnuje sídlo Střelice, situované ve svahu údolí kolem boční úžlabiny, přilehlou část travnaté nivy s polokulturní pastvinou a degradovaný lesík v severně exponovaném svahu zářezu. Přes řadu modernizujících rekonstrukcí a dostaveb i okrajovou novodobou výstavbu je v sídle vcelku dobře zachován historický charakter a půdorys jádra obce, mj. včetně kamenných hospodářských budov na jeho okraji či malebných zákoutí zástavby včleněné do úzké úžlabiny na východním okraji sídla. Přes dosavadní dílčí narušení rázu sídla bude nadále vhodné dodržování kontextu a měřítko stávající zástavby. Jako další opatření ekologického charakteru lze doporučit rekonstrukci lesního porostu remízu směrem k přirozenému hájovému společenstvu jako funkční součásti regionálního biokoridoru, resp. ochranu přirozeného úseku toku pod sídlem se šterkovými náplavy s vegetací chřasticových říčních rákosin. Na jihozápadní hranici řešeného území k této části lze přiřadit i lokalitu Hradecké skály, jež má ovšem vzhledem ke své skryté poloze pro krajinný ráz území pouze dílčí význam. Zachovaný krajinný ráz místy (v řešeném území jen omezeně) narušují souvislé kolonie rekreačních chat, někde již relativně zapojené do území vzrostlou zelení.

V grafické části dokumentace jsou dále vyznačena tato přírodně hodnotná území (významné biotopy):

Tabulka významných biotopů				
Název	Rozloha (ha)	Biotop	Geologie	Popis
P1 Lom u Střelice	0,158	S1.2, K3	břidlice	Drobný zarůstající břidlicový lůmek ve svahu zářezu nad nivou Radbuzy na severním okraji Střelice. Vymezení VKP dle Plánu ÚSES ORP Stod.
P2 Hradecká skála	1,516	S1.2, T3.1, L4, K3	břidlice	Vysoký skalní svah v průlomu Radbuzy břidlicovým hřbetem, fragmenty vegetace skalních stepí Alysso - Festucion pallentis, chudé porosty skalních terás a štěrbin, okolí skal zarůstá křovinami a nálety suťových dřevin, v úpatí přirozený přejezdný tok s lemem dřevin údolních luhu a vrb s vrbov křehkou. Ve štol pod skalou je uváděn výskyt netopýra ušatého (<i>Plecotus auritus</i>). Rekreační využití horolezci.
P3 U Jindry	1,688	T1.9, T1-.5	syenity	Kosená vlhká louka na okraji lesů, degradující, zčásti i slabě ruderalizovaná společenstva vlhkých luk Junco-Molinietum, v níže položené části přechod k porostům svazu Calthion, v mezofilních lesních lemech prvky acidofilních trávníků Violion caninae. Bohatá populace zeměžluči menší (<i>Centaurea erythraea</i>), možná vzácně i hadí mord nízký (<i>Scorzonera humilis</i>).

Na základě Plánu ÚSES ORP Stod (viz. kap. 4.6 ÚSES) a realizovaného terénního průzkumu byly v území vymezeny tyto 3 relativně cennější lokality jako významné biotopy, odlišující se od okolí výskytem ohrožených druhů rostlin či živočichů, zachovanými druhově pestrými přirozenými společenstvy či krajinnou hodnotou. Pro zajištění jejich územní ochrany jsou zařazeny do sítě prvků ÚSES jako biocentra, součásti biokoridorů či interakční prvky, event. může být na základě podrobnějšího průzkumu posouzena jejich vhodnost k registraci VKP.

3.2.7 Fauna a flóra

Dle regionálního fytogeografického členění spadá řešené území do oblasti Mezofytika, fytogeografický obvod Českomoravské mezofytikum, okres 31 - Plzeňská pahorkatina, podokres 31a - Plzeňská pahorkatina vlastní, náležící ke sdružené územní jednotce mezofytika Plzeňský okruh.

Jako převládající potencionální lesní vegetace zájmového území a jeho širšího okolí jsou plošně acidofilní doubravy, a to jednak bikové a jedlové Luzulo - Quercetum a Abieti - Quercetum, jednak borové doubravy Vaccinio vitis - idaeae - Quercetum. Acidofilní doubravy jsou v polohách 3.- 4. vegetačního

stupně nejrozšířenějším potencionálním lesním společenstvem našeho území; typickými stanovišti jedlových doubrav jsou vlhčí polohy v plošším reliéfu na těžších substrátech jako jsou deluviální hlíny či neogenních sedimenty s pseudoglejovými půdami. Na sušších kyselých stanovištích temen plochých vyvýšenin s výchozy kyselých hornin skalního podloží jsou charakteristickou jednotkou bikové doubravy; borové doubravy obsazují zpravidla extrémně kyselá a vysušná stanoviště na propustných sedimentárních horninách jako jsou pískovce, terasové šterkopísky, vzácněji i písčité granitové rozpady. V polohách niv vodotečí jsou mapovány lužní porosty, ve zřetelně vytvořených nivách větších toků (Radbuza a dolní úseky větších přítoků) s vyvinutými půdami typu fluvizemí jde o střemchové jaseniny *Pruno - Fraxinetum*, které podél drobnějších toků s úzkými aluvii s glejovými půdami přechází do ptačincové olšiny *Stellario - Alnetum*. Sukcesním stadiem luhů podél potoků bývají často porosty vrbin vrby křehké *Chaerophyllo - Salicetum fragilis*. Mozaiku potencionální vegetace ostrůvkovitě doplňují další společenstva: Na bohatších půdách (hnědozemě a luvizemě v plošinách s překryvy deluvioelických hlín až spraší, resp. typické až eutrofní kambizemě na bohatších horninách skalního podloží) jsou zastoupena hájová společenstva, snad černýšové dubohabřiny *Melampyro nemorosi - Carpinetum*, ovšem s omezenou účastí či absencí habru. Charakteristické je jejich ostrůvkovitě pronikání do podhůří na živnějších substrátech resp. na humózních stanovištích v polohách teplejších zářezových svahů podél niv vodotečí. Ve vyšších polohách širšího okolí s členitějším reliéfem přechází potencionální lesní vegetace do poloh bučin, již ale mimo vlastní řešené území. V prudších polohách zářezových svahů podél niv vodotečí na kyselých substrátech mohly být přítomny i ostrůvky acidofilních metlicových jedlin *Deschampsio flexuosae - Abietetum*. Hrany ojedinělých skalních výchozů v zaříznutých svazích obsazují ostrůvky acidofilních borů *Dicrano - Pinetum*. Ve slunných polohách zářezových svahů i na jiných vhodných stanovištích jižních expozic jsou potencionálně přítomny ostrůvky subxerofilní acidofilní doubravy, nejspíše smolnickové doubravy *Viscario - Quercetum*, vzácně na bazických výchozech i válečkové doubravy *Brachypodio - Quercetum*. Ve vlastním řešeném území je ale tento typ v aktuální vegetaci naznačen jen velmi okrajově. Okrajově jsou na rankerech v kamenitých svazích údolních zářezů zastoupeny i porosty suťových lesů, nejspíše z okruhu spol. *Aceri - Carpinetum*.

Primární bezlesí je velmi omezené, představují je skalní plochy v drobném skalním masivu Hradecké skály. Skalní útvar, nacházející se v krátkém kaňonovitém úseku v průlomu řeky Radbuzy, je masivem proterozoických břidlic na jihozápadní hranici řešeného území. Zastoupeny jsou zde chudé fragmenty teplomilné skalní vegetace *Alyso - Festucion pallentis* a chudá travní vegetace skalních terás.

Aktuální stav lesní vegetace je oproti přirozené zcela změněna dlouhodobou hospodářskou činností, jejímž výsledkem je značné omezení lesních ploch (cca 24 % území) a ve zbylých porostech přeměna původní mozaiky lesních společenstev na druhotné stejnověké kulturní porosty. Lesní porosty jsou v řešeném území zachovány v souvislém celku v jeho jižní až jihozápadní části, kde zasahuje okraj rozsáhlejšího lesního komplexu. Jinde se v řešeném území nachází jen jeden menší lesík ve svahu nad tokem Radbuzy severovýchodně od sídla. Zcela převažují kulturní porosty borovice od mlazin po kmenoviny, místy se smrkovou příměsí, častá je i příměs modřínu, vtroušeně či v podúrovni a podrostu je místy přítomen dub letní. Z dalších dřevin bývá jednotlivě vtroušena bříza bělokora, osika, jeřáb ptačí, na bohatších stanovištích se objevují i javory klen a mléč. V podrostu jsou časté ostružiníky, krušina olšová, dub letní, jeřáb ptačí, na bohatších stanovištích líska obecná. Bylinné patro je převážně velmi chudé a degradované s běžnými druhy acidofilních doubrav či nitrofilních lemů.

Jen malou část řešeného území (cca 2,5%) aktuálně tvoří trvalé luční porosty. Drobné pozemky luk jsou zachované v polohách aluvií na okraji lesního komplexu v jižní části území a v nivě Radbuzy na severním okraji území. Intenzivním lukařským či pastevním managementem i úpravami vodního režimu byla v minulosti větší část lučních porostů značně druhově ochuzena. Ekologicky zachovalejší luční porosty v aluviích mají charakter psárkových luk svazu *Alopecurion pratensis*. V sušších okrajích aluvií přechází do ochuzených porostů mezofilních luk svazu *Arrhenatherion*. Místy je zachována vegetace s prvky mokřích pcháčových luk ze svazu *Calthion*, vzácně porosty s prvky vlhkých bezkolencových luk svazu *Molinion*. Vzácně lze v území nalézt i luční porosty s prvky acidofilních trávníků *Violion caninae*, suchých trávníků mělkých půd *Hyperico perforati - Scleranthion perennis*, či fragmenty slunných lemů *Trifolion medii* (travnaté okraje lesů, travnaté meze apod.). Při extenzivní pastvě se místy vyvinula společenstva poháňkových pastvin ze svazu *Cynosurion* (louky západně od Střelice).

Minimálně jsou v řešeném území zastoupeny vodní plochy. Dva malé cca polointenzivní rybníky bez významné vodní vegetace se nachází na jižním okraji území, jeden malý extenzivní lesní rybník

s vyvinutou běžnou vodní květenou leží u jihozápadní hranice území. Rybníky mají přirozené břehy jen s velmi úzkým litorálním lemem s běžnou vegetací společenstev vysokých ostřic a rákosin či eutrofních bahnitých substrátů. Jedna ekologicky méně významná malá nádrž je situována na okraji sídla Střelice. Vodní toky představuje vedle několika drobných bezejmenných občasných vodotečí pouze tok Radbuzy, jež ve dvou krátkých úsecích tvoří hranici řešeného území. Tok má přirozený charakter s úzkým doprovodem břehových porostů cca přirozené skladby údolního luhu či vrbin vrby křehké. Podél severní hranice je proudění zčásti omezeno vzdutím nízkých jezů, mimo vzdutí zde tok tvoří menší peřeje a štěrkové lavice s fragmenty porostů říčních rákosin svazu Phalaridion. Lužní porosty doprovází bohatě vyvinutá nitrofilní bylinná společenstva lužních lemů svazu Senecionion fluviatilis s šířením invazivního neofytu netýkavky žlaznaté (*Impatiens glandulifera*).

Spektrum botanických druhů je na převážné části území velmi ochuzeno značným podílem pozemků orné půdy, resp. převahou druhově chudých kulturních acidofilních borových lesů a degradací travních porostů. Není evidován výskyt významných druhů nadregionálního významu, průzkumem nebyl zjištěn výskyt zvláště chráněných druhů rostlin dle vyhl. 395/92 Sb. Byl zaznamenán výskyt pouze dvou druhů uváděných Černým a červeným seznamem cévnatých rostlin ČR v kategorii C4a (druhy vyžadující další pozornost) - zeměžluč menší (*Centaurium erythraea*) a udatna lesní (*Aruncus vulgaris*).

V zoogeografickém členění dle Mařana spadá řešené území do provincie listnatých lesů, úsek českých listnatých lesů. Převažuje charakter kulturní stepi s ochuzenou běžnou hercynskou faunou se západními vlivy. Řešené území s velkým podílem souvisle zorněných ploch s minimálním podílem rozptýlené zeleně, kulturními stejnověkými lesními porosty a malým podílem mokřadů představuje zoologicky chudé území, obsazené převážně běžnými druhy adaptovanými na intenzivně hospodářsky exploatovanou krajinu. Zoologicky bohatší území představují biotopově pestřejší partie podél toku Radbuzy, jež zasahují okrajově na jihozápadě a severu.

Z větších savců se mohou vyskytovat sudokopytníci - srnec, prase divoké, dále šelmy - tchoř obecný, liška obecná, lasice kolčava, lasice hranostaj, kuna skalní, vzácněji kuna lesní, vzácně i jezevec lesní. Z hlodavců hraboš polní, hryzec vodní, norník rudý, myšice křovinná a m. lesní, myš domácí, vzácněji ondatra pyžmová. Hmyzožravci rejsek obecný, ježek západní, krtek obecný, vzácněji bělozubka šedá. Z ohrožených druhů je přítomna veverka obecná (ohrožený druh), podél Radbuzy je možný i ojedinělý výskyt vydry říční (silně ohrožený druh) a bobra evropského (kriticky ohrožený druh), jejichž přítomnost v Radbuze je doložena z jiných úseků. Z letounů je publikován údaj o výskytu netopýra ušatého (silně ohrožený druh) ve štolách Hradecké skály.

Výskyt plazů a obojživelníků je v území omezen nedostatkem vhodných biotopů, mohou se patrně vyskytovat běžnější druhy skokan hnědý (ojedinělé nádrže i pomalé úseky toků) a ropucha obecná (ohrožený druh, mimo období rozmnožování v řadě biotopů kulturní krajiny), z plazů slepýš obecný (ohrožený druh).

Ornitologicky je území poměrně chudé, hnízdně se vyskytují zejména obecné druhy otevřené polní krajiny a sídel, v jižní části i běžné lesní druhy, bohatším biotopem je území podél Radbuzy. Z ptáčích druhů se mohou objevit např. dravci krahujec obecný (silně ohrožený druh), káně lesní. Z vodních druhů se ojediněle vyskytuje kachna divoká, z větších polních druhů koroptev polní (nehnízdící druh – zastižený na tahu, ohrožený druh), bažant obecný, dále holub domácí, holub hřivnáč, hrdlička zahradní, kukačka obecná, rorýs obecný, datel černý, strakapoud velký, skřivan polní, vlaštovka obecná (nehnízdící druh – zastižený na tahu), linduška lesní, střízlík obecný, pěvuška modrá, červenka obecná, slavík obecný (ohrožený druh), rehek domácí a rehek zahradní, kos obecný, drozd zpěvný, pěnice pokřovní, p. hnědokřídlá, p. černošedá, budníček menší, sýkora modřinka, s. uhelníček, s. koňadra, sojka obecná, straka obecná, vrána černá, špaček obecný, vrabec domácí, pěnkava obecná, zvonohlík zahradní, stehlík obecný. Ochrana druhů zařazených vyhl. 395/92 Sb. mezi ohrožené, resp. jejich biotopů s prokázaným výskytem, je limitem využití daného území na základě zákona o ochraně přírody.

S postupující urbanizací krajiny, zejména pak rozvojem a zvyšující se zátěží dopravní infrastruktury, vyvstává problém zajištění průchodnosti krajiny pro volně žijící živočichy, pro něž vytváří urbanizovaná území a dopravní stavby migrační bariéry. Zajištění migrační prostupnosti, resp. omezení tzv. fragmentace krajiny má stručně za cíl za omezit degeneraci a následný ústup populací jednotlivých druhů či celých ekosystémů rozdělených a omezených migračními bariérami. Problém se přednostně dotýká velkých savců, osidlujících rozsáhlé areály, podnikajících dálkové migrace a vyžadujících v krajině značně "kapacitní" migrační trasy. Z hlediska nároků na migrační propustnost jsou druhy děleny

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

do kategorií A-E, přičemž nejnáročnější kategorie A zahrnuje autochtonní velké, resp. plaché a vyhubením ohrožené savce (zejm. jelen, rys, medvěd, los, vlk, kočka divoká). Z této kategorie je v řešeném území přepokládán možný budoucí výskyt jelena a rysa. V kategorizaci z hlediska významu pro migraci velkých savců je zorněná cca severovýchodní část řešeného území řazena do kategorie 3 - území významná, kdežto zalesněný jižní a jihozápadní okraj území do kategorie 2 - území zvýšeného významu. Význam komplexu lesních porostů zasahujících na jihu území pro migraci podtrhuje fakt jeho zařazení do jednoho z dálkových migračních koridorů. V rámci řešeného území přerušuje zmíněný migrační koridor významná bariéra silnice I/26. Zde lze do budoucna v případě rozšiřování na rychlostní typ komunikace předpokládat zřízení migračního objektu pro druhy kategorie A jako součásti RBK 194. Pro menší druhy (kategorie C, resp. D) je vhodná instalace migračně příznivějších propustků (rámový objekt, větší světlost, přírodní dno) v případě realizace větších oprav na stávajících objektech.

Migrační bariéru pro větší část organismů představují i rozsáhlé komplexy orné půdy bez rozptýlené a liniové zeleně, či jakýchkoli jiných refugií, úkrytů či orientačních bodů a linií. I z tohoto hlediska je území problematické - souvisle zorněné plochy zde dosahují nepřerušené rozlohy až cca 175 ha. Jako ekonomická hranice velikosti honu je uváděno 30 ha, nad tento limit se údajně ekonomická výhodnost scelení půdy již nezvyšuje. I tento aspekt bude vhodné uvažovat jako poklad pro návrh polyfunkčních prvků krajinné zeleně.

3.2.8 Klimatické poměry

Řešené území spadá do klimatické oblasti mírně teplé, podoblast mírně suchá, klimatický okrsek B2 - převážně s mírnou zimou. V rozdělení dle Quitta jde o nejteplejší mírně teplou oblast MT11. Klima území je poměrně teplé, snad i nevýrazným vlivem föhnových situací a poměrně suché s vlivem srážkového stínu v závětrří České lesa, přičemž v širším okolí území se zřetelně projevuje výraznější gradient klimatických podmínek od nižších poloh pánve směrem do vyšších poloh okolních pahorkatin a vrchovin. Charakter klimatu je spíše nevýrazně kontinentální. V mikroklimatu území lze očekávat ve sníženinách projevy lokálních inverzí, resp. náznaky říčního fenoménu a expozičního klimatu mělkého zářezu údolí Radbuzy, ve vegetaci se projevujícího výskytem teplomilných enkláv v jižních svazích. Převažuje jihozápadní až západní směr proudění vzduchu. Pro charakteristiku klimatických podmínek jsou uvedeny údaje o teplotách odečtené z diagramů v Atlasu podnebí Česka (2007) a údaje o srážkách, jež nejlépe charakterizují údaje z místní srážkoměrné stanice Holýšov-Hořina dle tabulek Podnebí ČSSR z měření z let 1901-1950:

Průměrné teploty a srážky														
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	IV-IX	rok
Průměr. teploty (°C)	-1,8	-0,8	3,1	7,4	12,4	16,0	17,4	17,0	13,1	7,9	3,0	-0,8	13,9	7,8
Prům.srážky (mm)	28	25	29	41	61	66	66	62	45	38	33	33	341	527

Další klimatické charakteristiky dle Atlasu podnebí Česka (2007):

Počet dnů se srážkami nad 0.1 mm	146
Počet dnů se srážkami nad 1 mm	99
Počet dnů se srážkami nad 10 mm	13
Průměrné roční maximum denních úhrnů srážek	35 mm
Počet dnů se sněžením	58
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	39
Průměrné roční maximum sněhové pokrývky	15 cm
Období s průměrnou denní teplotou > 5°C	27.III. - 29.X. (217 dní)
Období s průměrnou denní teplotou > 10°C (vegetační období)	30.IV. - 5.X. (160 dní)
Počet letních dnů (s max. teplotou přes 30°C)	41
Počet mrazových dnů (s min. teplotou pod 0°C)	118 (průměrně mezi 8.X.-5.V)
Převládající směry větru	JZ (22%), Z (12%), SV (11%)

4. LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Limity využití území jsou definovány ve stavebním zákoně v § 26 Územně analytické podklady odst. (1), kde je uvedeno: „...omezení změn v území z důvodu ochrany veřejných zájmů, vyplývajících z právních předpisů nebo stanovených na základě zvláštních právních předpisů nebo vyplývajících z vlastností území (dále jen „limity využití území“),...Tyto jsou souhrnně zachyceny v grafické části dokumentace.

4.1 OCHRANNÁ PÁSMA DOPRAVNÍ A TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY

4.1.1 Dopravní infrastruktura

Dopravní infrastruktura má tato ochranná pásma:

- ochranné pásmo silnice I. třídy 50 m od vozovky, resp. osy přilehlého jízdního pásu
- ochranné pásmo silnice II. a III. třídy 15 m od vozovky, resp. osy přilehlého jízdního pásu

4.1.2 Technická infrastruktura

Technická infrastruktura má tato ochranná pásma:

- ochranné pásmo VTL plynovodu 4 m na obě strany
- bezpečnostní pásmo VTL plynovodu 15 m na obě strany
- ochranné pásmo NTL a STL plynovodů a přípojek 1 m na obě strany
- anodové uzemnění VTL plynovodu 100 m všemi směry
- kabelové stejnosměrné rozvody katodové ochrany 1 m
- elektrické kabely NN stanic katodické ochrany 1 m na obě strany
- ochranné pásmo sdělovacích vedení 1,5 m na obě strany

Plynárenská zařízení jsou chráněna ochrannými a bezpečnostními pásmy. Ochranným pásmem se rozumí prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení určený k zajištění jeho spolehlivého provozu. Bezpečnostní pásma jsou určena k zamezení nebo zmírnění účinku případných havárií plynových zařízení. Umísťování staveb v bezpečnostním pásmu plynárenského zařízení je možné pouze s písemným souhlasem provozovatele zařízení.

Ochranným pásmem zařízení elektrizační soustavy je prostor v bezprostřední blízkosti tohoto zařízení, určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob. Ochrannými pásmy jsou chráněna nadzemní vedení, podzemní vedení, elektrické stanice, výroby elektřiny a vedení měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky (§ 46, odst. 2).

S poukazem na ustanovení § 98, odst. 2 energetického zákona je právní režim ochranného pásma nutné posuzovat podle doby jejich vzniku a právního předpisu účinného v době jejich vzniku, tj. zákona č. 79/1957 Sb., zákona č. 222/1994 Sb. a současně platného zákona č. 458/2000 Sb.

V ochranném pásmu venkovního elektrického vedení je zakázáno:

- zřizovat bez souhlasu vlastníka těchto zařízení stavby či umísťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, jakož i uskladňovat hořlavé a výbušné látky,
- provádět bez souhlasu vlastníka zemní práce,
- provádět činnosti, které by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení, nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob,
- provádět činnosti, které by znemožňovaly, nebo podstatně znesnadňovaly přístup k těmto zařízením.

druh el. zařízení	ochranné pásmo			vymezení
	dle z. 458/2000	dle z. 222/1994	dle z. 79/1957	
Nadzemní vedení nad 400kV	30 m	30 m	-	od krajního vodiče
Nadzemní vedení nad 220kV do 400kV vč.	20 m	25 m	25 m	od krajního vodiče
Nadzemní vedení nad 110kV do 220kV vč.	15 m	20 m	20 m	od krajního vodiče
Nadzemní vedení nad 35kV do 110kV vč.	12 m	15 m	15 m	od krajního vodiče
Nadzemní vedení nad 1kV do 35kV včetně	7 m	7 m	10 m	od krajního vodiče
Nadzemní vodiče bez izolace	7 m	7 m	10 m	od krajního vodiče

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

vedení nad 1kV do 35kV včetně	se základní izolací	2 m	-	-	od krajního vodiče
	závěsná kabelová vedení	1 m	-	-	od krajního vodiče
Podzemní vedení nad 110kV		3 m	3 m	1 m	od krajního kabelu
Podzemní vedení nad 1kV do 110kV včetně		1 m	1 m	1 m	od krajního kabelu
Elektrická stanice stožárová		7 m	20 m	30 m	vymezení svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti od oplocení nebo obestavění
Elektrická stanice kompaktní a zděná		2 m	20 m	30 m	
Elektrická stanice vestavěná		1 m	20 m	30 m	
Elektrická stanice venkovní		20 m	20 m	30 m	

4.2 OCHRANA NEMOVITÝCH KULTURNÍCH PAMÁTEK A ARCHEOLOGICKÝCH LOKALIT

4.2.1 Ochrana nemovitých kulturních památek

V řešeném území se nenachází žádné nemovité kulturní památky zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek ČR.

4.2.2 Ochrana archeologických lokalit

V řešeném území jsou evidovány tyto archeologické lokality (naleziště a zóny – území s archeologickými nálezy ÚAN I. a II.):

poř.č. SAS	název ÚAN	kategorie ÚAN	registrovaný správce	katastr
21-22-08/9	Střelice-sídliště	I	Zpč. muzeum Plzeň	Střelice
21-22-13/5	Střelice-jádro vsi	II	Zpč. muzeum Plzeň	Střelice
21-22-08/1	Hradec – sídliště (pískovna za mostem)	I	Zpč. muzeum Plzeň	Střelice, (Hradec u Stoda)

4.3 OCHRANA NEROSTNÝCH SUROVIN, VLIV TĚŽBY

4.3.1 Ochrana ložisek nerostných surovin

V území není zastoupen dobývací prostor (DP), neuplatňují se chráněná ložisková území (CHLÚ), nenachází se zde výhradní bilancovaná ložiska nerostných surovin.

V západní části řešeného území (v lokalitě Hradecká skála) se nachází nevýhradní evidované ložisko nerostných surovin Holýšov – Střelice č. 302530000 (stavební kámen, dřívější povrchová těžba – nevyužívaný bývalý povrchový lom).

4.3.2 Sesuvy půdy, poddolovaná území, hlavní důlní díla a haldy

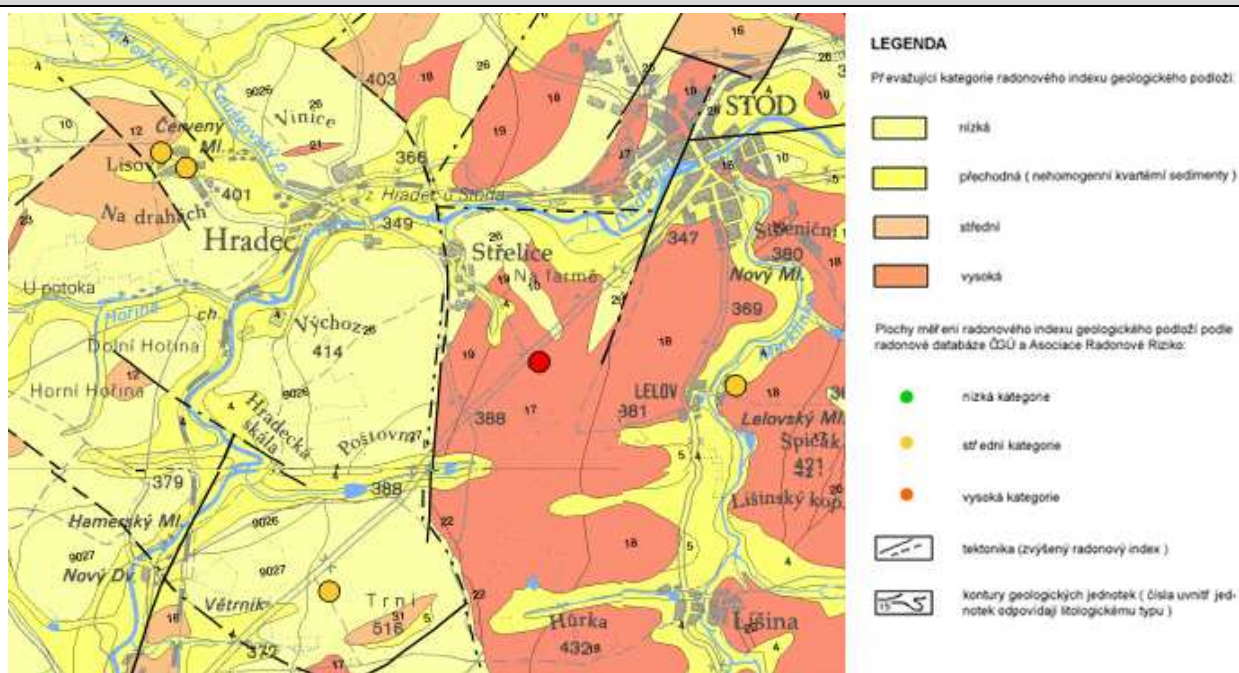
V lokalitě Hradecká skála se dále nachází toto bodové (lokálně) poddolované území:

klíč	název	surovina	rozsah	rok záznamu	stáří
620	Střelice-Hradecká skála	polymetalické rudy	ojedinělá	1988	do 19.stol.

V řešeném území se nenachází žádná plošná poddolovaná území, sesuvná území, svahové deformace ani oznámená hlavní důlní díla či haldy.

4.4 RADONOVÉ RIZIKO

Radonové riziko je jedním z faktorů ovlivňujících hygienickou kvalitu životního prostředí. Míra radonového rizika je dána v první řadě přirozenou radioaktivitou geologického podloží (z půdního vzduchu a podzemních vod). Dalším významným zdrojem jsou stavební materiály. Určené plochy jednotlivých kategorií rizika však nelze použít pro stanovení radonového rizika v jednotlivých objektech, protože skutečná radiační zátěž stavebního pozemku je vždy ovlivněna lokální situací (různá propustnost půd, lokální anomálie aktivních látek v horninách, atd.). Zvýšenou pozornost problematice protiradonových opatření je třeba věnovat až v oblastech kategorie vysokého a středního radonového rizika. Na lokalitách určených pro zástavbu je třeba včas provést detailní průzkum, případně přijmout opatření k eliminaci nepříznivých účinků. V řešeném území se v zásadě uplatňují všechny kategorie radonového rizika, jihovýchodní a severní část řešeného území je výrazněji dotčena kategorií vysokého rizika.

4.5 OCHRANA VOD A VODNÍCH ZDROJŮ

4.5.1 Ochrana vodních toků

V řešeném území se uplatňuje vyhlášené záplavové území Q_5 , Q_{20} a Q_{100} řeky Radbuzy a je zde vymezeno aktivní záplavové území (AZU) tohoto vodního toku.

Pokud bude správce vodního toku při výkonu správy požadovat pro nezbytný přístup k vodnímu toku užívání pozemků sousedících s korytem vodního toku, může jejich pozemků užívat po předchozím projednání s vlastníky pozemků (viz. § 49 vodního zákona).

4.5.2 Pásma ochrany vodních zdrojů

Ochranná pásma se dělí na ochranná pásma I. stupně, která slouží k ochraně vodního zdroje v bezprostředním okolí jímacího nebo odběrného zařízení, a ochranná pásma II. stupně, která slouží k ochraně vodního zdroje v územích stanovených vodoprávním úřadem tak, aby nedocházelo k ohrožení jeho vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti.

Vyhlášená ochranná pásma v zájmovém území

V řešeném území se nenachází žádné významné legalizované vodní zdroje.

Do řešeného území nezasahují Chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV), nejsou zde využívány veřejné vodní zdroje pitných či léčivých vod a vymezena jejich ochranná pásma.

V severní části řešeného území se nachází nefunkční a nezdokumentovaný vodní zdroj, původně využívaný pro areál ZD v sousedním Hradci. Jižním směrem od požární nádrže na okraji sídla se nachází další bývalý vodní zdroj s malým nadzemním stavebním objektem.

Dále se v území vyskytují pouze jednotlivé drobné vodní zdroje k individuálnímu zásobování vodou. Žádný z těchto vodních zdrojů nemá vlastní parcelní číslo, ani vyhlášené ochranné pásmo.

4.6 ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY (ÚSES)

Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES) je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu (ekologickou stabilitu - tedy schopnost ekosystému dynamicky odolávat vnějším vlivům). Dle významu je rozlišen ÚSES místní, regionální a nadregionální úrovně. Skladebnými prvky ÚSES jsou biocentra a biokoridory jednotlivých uvedených úrovní a interakční prvky. ÚSES má v podobě biocenter zastupovat jednotlivé přirozené typy ekosystémů daného území a tím umožňovat jejich zachování zhruba v původní rozmanitosti, resp. pomocí biokoridorů umožňovat jejich vzájemnou genetickou komunikaci v míře postačující jejich zachování. Rozsah prvků ÚSES je dán metodikou stanovenými parametry (minimální

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

plochy biocenter, resp. maximální délky, minimální šířky a přípustná přerušení biokoridorů různé úrovně). Návrh ÚSES vychází z vyhodnocení tzv. kostry ekologické stability (soubor aktuálně zachovaných přírodních ploch v krajině); biocentra jsou pokud možno vymezována v relativně hodnotnějších částech stávající kostry ekologické stability, resp. doplňována v místech nedostatečně rozsáhlé kostry. Trasy biokoridorů jsou vedeny především jako propojení příbuzných stanovišť, často sledují určitý charakteristický liniový krajinný prvek (hřeben, vodoteč, mez apod.). ÚSES má být řešen v souladu s jinými společenskými limity a záměry v krajině. Důležitou funkcí ÚSES se v současnosti stává i dlouhodobé územní zajištění migrační propustnosti krajiny. ÚSES je za hranicí řešeného území napojen na vymezené biokoridory či biocentra odpovídajícího charakteru. Sít biocenter a biokoridorů doplňují tzv. interakční prvky - další ekologicky významnější plochy pozitivně ovlivňující ekologickou stabilitu okolí a rozšiřující funkční působení ÚSES do okolní krajiny.

Řešení ÚSES v zájmovém území bylo dokumentace převzato z Plánu ÚSES pro ORP Stod (Geo Vision s.r.o., 2009), jež zahrnuje řešení regionálních a nadregionálních prvků zahrnuté v ZÚR PK, zpřesňujícím a konkretizujícím generelní vymezení v Územně technickém podkladu (ÚTP) MMR a MŽP ČR z roku 1996.

Prvky nadregionálního systému do řešeného území nezasahují. **Regionální síť ÚSES** do území zasahuje dvěma křížicemi se trasami regionálních biokoridorů s jedním společným regionálním biocentrem:

- **RBC 1061** - Hradecká skála, vymezené v komplexu kulturních lesů nad skalním zářezem toku Radbuzy,
- **RK 202** - propojení vlhkých stanovišť sledující nivu Radbuzy. Do řešeného území zasahuje v nivě na jeho severním okraji krátkým úsekem biokoridoru a dvěma vloženými LBC (202/03 a 202/03),
- **RK 193** - propojení mezofilních stanovišť spojující v severojižním směru vyvýšené zalesněné partie pahorkatiny. Do řešeného území zasahuje pouze minimálně, okrajem lesa na západní hranici.

V návaznosti na regionální ÚSES jsou v řešeném území vymezeny následující trasy **lokálních biokoridorů**. Propojení mezofilních stanovišť představuje trasa vedená v severojižním směru od RK 202, resp. vloženého LBC Střelice semifunkčními a navrženými úseky zorněnou plošinou s využitím fragmentů liniové zeleně, kratší úsek je veden jako navržená vegetační linie podél trasy I/26, v jižní části území pak LBK prochází plošinou s kulturními bory k trase RBK 193. V trase jsou vymezena v borových porostech na jihu území dvě LBC.

Propojení mokřých až vlhkých stanovišť představuje v území jedna trasa LBK vedená ve východním směru od RBC Hradecká skála aluviem drobné vodoteče s rybníky Holýšovský a Jindra přes vlhké rozvodí s vymezeným LBC U Vytůňské cesty, za nímž mimo řešené území navazuje LBK směrem do údolí Merklínky.

Dále jsou v území dle Plánu ÚSES pro ORP Stod vymezeny 3 interakční prvky představující drobnou vodoteč v okolí Střelice a drobné fragmenty nelesní zeleně navazující na vymezení biocentra. Vhodným doplněním přirozené polyfunkční zeleně na zorněné plošině s povahou IP by mohla být za předpokladu možnosti dodržení bezpečného odstupu od komunikace linie podél silnice III/19341 s funkcí větrolamu v komplexu hnědozemních půd náchylných k větrné erozi či linie podél severního okraje silnice I/26 s funkcí hlukolamu, navazující na vymezenou trasu LBK.

Identifikační údaje a stručná charakteristika jednotlivých prvků regionálního a lokálního ÚSES jsou uvedeny dále v následujících tabulkách:

TABULKY PRVKŮ ÚSES						
RBC 1061	Název: Hradecká skála	Plocha: 119,5 ha	Stav: F	Stabilita: 3-5	Ochrana: VB	Využití: les, louka, tok, ost. pl.
Popis: Komplex kulturních borových lesních porostů na stanovišti acidofilních bikových doubrav, partie skalnatého údolního zářezu Radbuzy s lokalitou Hradecké skály s fragmenty vegetace skalní vegetace a přilehlý přírodní tok s úzkým lužním lemem olšin a vrbín, menší luční enkláva s ochuzenou mezofilní až vlhkou loukou. Cílový typ: Lesní porosty přirozené dřevinné skladby a struktury s přírodě blízkými podrobnými formami hospodaření, extenzivní přirozená druhově pestrá vlhká louka. Zachování a ochrana přírodního biotopu říčního toku a skal.						

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

Stg: 3AB3, 3A3, 3B3, 3C3, 3A1, 3AB-B1-2, 3AB-B4, 3BC-C4-5				Katastr: Střelice, Holýšov, Hradec		
RBK 202/03-04	Název: Radbuza	Plocha: 4,25ha	Stav: F	Stabilita: 3-4	Ochrana: ---	
Popis: Tok Radbuzy v přirozeném proudícím úseku pod jezem u Střelického mlýna se štěrkovými náplavy a porosty chřasticových rákosin, břehové porosty přirozené skladby s jasanem, vrbami, olšemi, klenem a bylinnou ve getací nitrofilních lužních lemů. Niva s porosty aluviálních luk mimo řešené území.						
Cílový typ: Přírodní tok s přirozenými břehovými porosty.						
Stg: 3BC-C4-5			Katastr: Střelice, Hradec		Využití: louka, tok, ost. pl.	
LBC 202/03	Název: Střelický Mlýn	Plocha: 17,24 ha	Stav: F	Stabilita: 3-4	Ochrana: ---	
Popis: Část LBC zasahující do řešeného území tvoří polokulturní vlhká pastvina s ochuzenými společenstvy aluviálních luk svazu Alopecurion a poháňkových pastvin svazu Cynosurion. Tok Radbuzy ve vzdutí jezu Střelického mlýna, břehové porosty přirozené skladby s jasanem, vrbami, olšemi, klenem a bylinnou ve getací nitrofilních lužních lemů.						
Cílový typ: Tok s přirozenými břehovými porosty, extenzivní přirozené druhově pestré nivní louky či pastviny.						
Stg: 3BC-C4-5			Katastr: Střelice, Hradec		Využití: louka, tok, ost. pl.	
LBC 202/04	Název: Střelice	Plocha: 9,33 ha	Stav: F	Stabilita: 4	Ochrana: VKP	
Popis: Svah nad okrajem nivy toku Radbuzy s porostem dubů, dále třešeň, klen, bříza, jasan, v podrostu líska, bez černý, hloh a nálety dřevin stromového patra, bylinné patro silně degradované, původně patrně chudé hájové společenstvo. V západní části zarůstající drobná jáma po historické těžbě kamene navržená v Plánu ÚSES jako VKP. Úzká travnatá niva s tokem a jeho břehovými porosty a přirozená křovinobylinná stepní lada v protějším svahu nad nivou mimo řešené území.						
Cílový typ: V řešeném území lesní porost přirozené skladby a struktury s přírodě blízkými podrostrními formami hospodaření.						
Stg: 3BC-C4-5, 3B3			Katastr: Střelice, Hradec		Využití: les, louka, tok, ost. pl.	
LBC ST081	Název: K Hradci	Plocha: 4,86 ha	Stav: F	Stabilita: 3	Ochrana: ---	
Popis: Mladší borové porosty v plochem terénu, kulturní porost na stanovišti acidofilní jedlové doubravy. Sporadicky vtroušen dub, chudé acidofilní bylinné patro. Na okraji porostu mimo řešené území chudá polokulturní vlhká louka.						
Cílový typ: Lesní porosty přirozené dřevinné skladby a struktury s přírodě blízkými podrostrními formami hospodaření.						
Stg: 3A-AB4			Katastr: Střelice, Stod		Využití: les, louka	
LBC ST016	Název: U vytůňské cesty	Plocha: 33,6 ha	Stav: F	Stabilita: 3	Ochrana: ---	
Popis: Lesní komplex s převahou borovice v plochem terénu, kulturní porosty na stanovišti acidofilní jedlové doubravy. Sporadicky vtroušen dub, bříza, osika, převážně chudé acidofilní bylinné patro.						
Cílový typ: Lesní porosty přirozené dřevinné skladby a struktury s přírodě blízkými podrostrními formami hospodaření.						
Stg: 3A-AB4, 3AB3			Katastr: Střelice		Využití: les	
LBK ST081-202/04	Název: Na Poštovním vršku	Plocha: 5,04 ha	Stav: N, F	Stabilita: 1-3	Ochrana: ---	
Popis: Nevyužívaná travnatá cesta v komplexu polí, místy zarůstající křovinami a nálety, se zbytky staré jabloně aleje, rudaralizovaná bylinná vegetace, místy zbytky porostů acidofilních trávníků Violion caninae a Hyperico - Scleranthion. Mimo liniový prvek orná půda ve zvlněné plošině, na části úseku v doprovodu komunikace I/26.						
Cílový typ: Krajinná dřevinná liniová zeleň přirozené druhové skladby, travnaté partie s kosenou přirozenou pestrá vegetací acidofilních trávníků .						
Stg: 3A-AB2, 3AB-B4			Katastr: Střelice		Využití: orná, ost. pl.	
LBK ST16-ST81	Název: U křížku	Plocha: 1,28 ha	Stav: F	Stabilita: 3	Ochrana: ---	
Popis: Mladší borové porosty v plochem terénu, kulturní porost na stanovišti acidofilní jedlové doubravy. Sporadicky vtroušen dub, chudé acidofilní bylinné patro.						
Cílový typ: Lesní porosty přirozené dřevinné skladby a struktury s přírodě blízkými podrostrními formami hospodaření.						
Stg: 3AB-B4			Katastr: Střelice		Využití: les	
LBK 1061-ST016	Název: Holýšovský a Jindra	Plocha: 14,38 ha	Stav: F	Stabilita: 3-4	Ochrana: VB	
Popis: Údolnice se dvěma menšími polointenzivními rybníky, bez vodní květeny, úzký lem vegetace vysokých ostřic a rákosin, drobný upravený tok doprovázený nálety lužních dřevin. Nad rybníkem Jindrou polopřirozená vlhká louka s populací zeměžlučí menší.						
Cílový typ: Nádrže s přiměřeně rozšířenými přirozenými litorálními porosty a vodní vegetací, přirozenými břehovými porosty						

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

neeutrofizovanou vodou a bohatými přirozenými zoocenózami. Tok s doprovodem přirozených lužních porostů, extenzivní přirozené druhově pestrá vlhké louky.

Stg: 3BC-C4-5, 3A-AB4			Katastr: Střelice		Využití: tok, vod.pl., ost.pl., les, louka
IP	Název: U Střelice	Plocha: 0,2 ha	Stav: F	Stabilita: 3	Ochrana: ---
Popis: Krátká křovinatá mez podél okraje louky nad obcí s fragmenty acidofilní suchomilné vegetace.					
Cílový typ: Přirozený křovinný pás s lemy pestré neruderalizované xerofilní vegetace.					
Stg: 3AB-B2			Katastr: Střelice		Využití: ost.pl.
IP	Název: Nad Kravínem	Plocha: 3,4 ha	Stav: F	Stabilita: 2-3	Ochrana: ---
Popis: Pás náletové zeleně podél drobné občasné upravené vodoteče.					
Cílový typ: Přirozený tok s doprovodem přirozených lužních porostů, doplnění a údržba břehové zeleně v obci.					
Stg: 3BC-C4-5			Katastr: Střelice		
IP	Název: Výchoz	Plocha: 0,52 ha	Stav: F	Stabilita: 3	Ochrana: ---
Popis: Výběžek kulturních borových lesů.					
Cílový typ: Lesní porost přirozené dřevinné skladby a struktury s přírodě blízkými podrostními formami hospodaření.					
Stg: 3AB-B1-2			Katastr: Střelice		Využití: les

4.7 OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY

V územních plánech obcí je nutno zabezpečovat ochranu chráněných území, tzn. obecně chráněných území (OCHÚ) a zvláště chráněných území (ZCHÚ) včetně jejich zonace a ochranných pásem. Do územních plánů je nezbytné zapracovat i návrhy na rozšíření stávajících chráněných území a návrhy na nová chráněná území. Stejně tak je nutno do ÚP obcí zapracovat území soustavy NATURA 2000 – ptačí oblasti či evropsky významné lokality.

4.7.1 Aktuální stav krajiny

Část řešeného území představuje silně antropogenně ovlivněný a degradovaný krajinný ekosystém, se značně sníženou ekologickou stabilitou, tedy schopností udržet stávající kvalitu a druhovou rozmanitost (biodiverzitu) a odolávat vnějším vlivům (mj. různým kalamitním jevům - např. škodám na lesích porostech a hynutí lesů či nežádoucímu přemnožení některých druhů, půdní erozi, periodickému nedostatku vody a jiným klimatickým extrémům, resp. antropogenním vlivům atd.). Ekologická stabilita krajiny není abstraktní pojem, ale jev s konkrétním vlivem na kvalitu života člověka jako součásti krajinného ekosystému. Nositelem ekologické stability v krajině je tzv. kostra ekologické stability, tedy soubor existujících, ekologicky stabilnějších částí krajiny. Na rozsahu, resp. podílu míře narušení a degradace této kostry závisí celková stabilita krajiny. Součástí kostry ekologické stability jsou zejména lesní porosty, trvalé louky, skalní útvary, přirozené vodní plochy, toky a mokřady, rozptýlená zeleň, event. maloplošné extenzivní sady, zahrady i hodnotnější zeleň sídel. Rozsah a kvalita kostry, resp. její plošný poměr k ekologicky nestabilním součástem krajiny (tzv. koeficient ekologické stability) je východiskem úvah o organizaci půdního fondu či doplnění krajinné zeleně. Vymezení a zhodnocení kostry je základem pro návrh ÚSES, který je výběrem vhodných částí této kostry, resp. jejím doplněním a propojením do funkční sítě biocenter a biokoridorů. Ze zhodnocení kostry dále vychází návrh případné ochrany biologicky cenných součástí území.

Pro hodnocení ekologické stability a vymezení kostry je používáno hodnocení ploch v krajině stupněm ekologické stability v šesti stupních stanovených metodikou (přičemž za součást kostry můžeme považovat plochy od stupně 3, resp. v některých případech 2 výše):

0. plochy ekologicky výrazně nestabilní (bez významu pro ES) - zpevněné a zastavěné plochy
1. plochy ekologicky velmi málo stabilní (velmi malý význam) - orná půda, intenzivní kultury
2. plochy ekologicky málo stabilní (malý význam) - kulturní louky, ruderály, zahrady, upravené toky
3. plochy středně ekologicky stabilní (střední význam) - polokulturní louky, kulturní lesy, intenzivní rybníky a přirozeněji upravené toky
4. plochy ekologicky velmi stabilní (velký význam) - přirozené louky či travnaté sady, polopřirozené lesy, extenzivní rybníky, mírně narušené toky

5. plochy ekologicky nejstabilnější (vyjíměčně velký význam) - přírodní lesy a toky, jezera, skály, mokřady

V krajině řešeného území jsou součástí kostry ekologické stability zachovány na relativně malé ploše - cca 65 % území je zorněno, kolem 6 % zaujímá zastavěné území obce a jiné urbanizované plochy. Kostra ekologické stability zaujímá cca 28 % území, převážně ovšem v nízkém stupni stability (střední význam). Jedním z měřítek pro porovnání celkové stability krajiny je tzv. koeficient ekologické stability, uvádějící poměr stabilních částí území (kostry ES) a jeho nestabilních částí. V řešeném území se tato hodnota pohybuje kolem 0.4, což je hodnota v rozmezí charakterizovaném jako krajina "intenzivně využívaná, značně ekologicky labilní", event. "narušená krajina" dle jiné hodnocení. Jako průměrné hodnoty v ČR je uváděno rozmezí hodnot 1 - 2,6, krajinu řešeného území lze tedy hodnotit jako podprůměrně stabilní i v republikovém kontextu.

Stávající kostru ekologické stability v území tvoří následující plochy (podrobněji popsané v kap. 3.2.7 Fauna a flóra):

Lesní porosty - zasahují v jižní části území okrajem rozsáhlejšího lesního komplexu, tvoří se značnou převahou stejnověké kulturní porosty borovice, v menší míře borovice se smrkem. Hlavní dřeviny původních přirozených lesů (zejména dub) je zastoupen jen místy vtroušeně, místy ale hojněji zmlazuje v podrostu starších skupin kulturních borů. V území zcela chybí původně druhá hlavní dřevina - jedle, častěji jsou vtroušeny přirození pionýrské druhy (bříza, osika). Naopak často jsou v kulturních porostech pěstovány nepůvodní dřeviny, zejm. modřín. Ekologickou stabilitu lesů tak lze hodnotit v převládající míře pouze stupněm 3., pouze místy v porostech s podstatnější příměsí přirozených listnáčů až stupněm 4. Ekosystém kulturního lesa je značně ohrožen různými kalamitními vlivy. Jedním z vhodných prostředků, resp. východiskem pro posílení ekologické stability lesů by se mohl v případě skutečné realizace stát ÚSES.

Luční porosty - jsou zachovány pouze na malé části území, v nivě Radbuzy, resp. v plochých aluviích podél okraje lesů na jihu území, či v okolí zástavby obce. Jejich charakter je převážně polokulturní, ochuzený, stabilitu lze hodnotit zpravidla stupněm 3.

Ojedinelé drobné občasné přítoky Radbuzy ze řešeného území mají upravená koryta doprovázená zpravidla úzkým lemem ruderalizovaných mladších náletů pionýrských a lučních dřevin, ekologická stabilita je nízká, cca stupeň 2-3. Přirozený tok Radbuzy s lemem přirozených lučních dřevin tvoří ve dvou krátkých úsecích pouze hranici řešeného území. Pod jezem u Střelice je zachován přirozený úsek se štěrkovými náplavy porůstajícími vegetací chřastivých rákosin. Ekologickou stabilitu toku s břehovými porosty lze hodnotit stupněm 4., v přirozených úsecích i lépe.

Vodní plochy - jsou v území ojedinelé, jde o drobné polointenzivní rybníky, cca bez většího ekologického významu, ale i bez technických úprav dna a břehů, jejich stabilitu lze hodnotit stupněm 3-4.

Skalní útvar Hradecké skály lze z hlediska ekologické stability hodnotit jako přírodní biotop, tedy stupněm 5., nižší stabilitu mají okrajové partie s invazí akátu.

Nelesní rozptýlená skupinová, liniová či soliterní zeleň - je v území zastoupena minimálně, v degradované a ruderalizované podobě. Ekologickou stabilitu lze hodnotit stupněm 2-3.

4.7.2 Zvláště chráněná území

V řešeném území se nenacházejí žádná zvláště chráněná území přírody dle §14 zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění, ani jejich ochranná pásma (národní park, chráněná krajinná oblast, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památka, přírodní památka).

4.7.3 Obecně chráněná území

Přírodní park: Do řešeného území nezasahuje plocha přírodního parku dle §12 zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění.

Významný krajinný prvek: V řešeném území se nachází jeden (pravděpodobně) registrovaný významný krajinný prvek (VKP) – Lom u Střelice (viz P1) a dále pak VKP ze zákona – lesy, vodní toky, rybníky a údolní nivy dle § 3 písm. b zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění.

Při záměru týkajícího se zásahu do VKP je třeba si vyžádat závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi zásahy se řadí stavby, pozemkové úpravy, změny kultury pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží nebo těžba nerostů.

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

Památné stromy: V řešeném území se nenachází žádný památný strom dle § 46 zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění.

Natura 2000:

Do řešeného území nezasahuje Natura 2000 dle § 3 odst.1 písm. q a r zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění. Dále se zde nevyskytují území biosférické rezervace ani geoparku (Unesco).

Do řešeného území nezasahuje žádné smluvně chráněné území (SCHÚ) dle § 39 zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění. Nejsou zde ani registrovány významné geologické lokality.

4.8 OCHRANA ZPF

Zemědělský půdní fond zaujímá značnou část rozlohy řešeného území, z toho je naprostá převaha ploch orné půdy. Jen v malé míře jsou v aluviích při okraji zorněného komplexu zastoupeny trvalé louky. Malý podíl ploch tvoří zahrady, trvalé kultury v území nejsou zastoupeny. Struktura využívání zemědělské půdy, resp. využití dalších ploch v řešeném území z bilance ploch ČSÚ pro r. 2010 uvádí následující tabulka:

Struktura využití ZPF a bilance ploch správního obvodu obce			
Plocha	Výměra (ha)	Podíl z celkové výměry řešeného území (%)	Podíl z výměry ZPF (%)
Celková výměra řešeného území	509,18	100	
Zemědělská půda celkem	348,74	68,6	100
z toho orná půda	331,41	65,2	94,8
z toho trvalé louky	13,00	2,5	3,7
z toho zahrady	4,12	0,8	1,1
z toho sady, chmelnice, vinice	0	0	0
Lesní půda	121,51	23,8	
Vodní plochy	7,96	1,6	
Zastavěné plochy	3,01	0,6	
Ostatní plochy	27,96	5,5	

4.8.1 Bonitační půdně ekologické jednotky

Ochrana ZPF se realizuje formou vymezených bonitačních půdně ekologických jednotek (BPEJ). Hranice BPEJ budou znázorněny v grafické části dalších fází zpracování ÚP. Ochrana ZPF se řídí částí III – Zásadami ochrany ZPF (§ 3 zákona č.334/1992 Sb.) a částí IV (§ 5 zákona č.334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu) – Ochrana ZPF při územně plánovací činnosti. Dále se uplatňuje Metodický pokyn odboru ochrany lesa a půdy OOLP/1067/96 Věstníku Ministerstva životního prostředí ČR ze dne 12.6.1996 „k odnímání půdy ze ZPF podle zákona ČNR č.334/1992 Sb.“

V aktuální bonitaci jsou v řešeném území vymezeny následující pětimístné kódy BPEJ, vyjadřující kvalitativní kategorie ZPF, do pěti tříd přednosti v ochraně (1. až 5.). Následující tabulka uvádí jejich sumární rozlohu v území, podíl BPEJ na celkové bonitované ploše a zařazení BPEJ do třídy ochrany dle Vyhl. MZ č.48/2011 Sb. podle úrodnosti:

Přehled zastoupení BPEJ a jejich třída ochrany			
BPEJ	Třída ochrany dle Vyhl. MZ č.48/2011 Sb.	Celková plocha BPEJ (ha)	Podíl BPEJ ze ZPF (%)
4.11.10	1	61,61	16,7
4.12.00	2	47,19	12,8
4.15.00	2	12,14	3,3
4.15.10	2	3,66	1,0
4.42.10	2	14,23	3,9
4.59.00	2	0,19	0,05

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

4.12.12	3	0,11	0,03
4.26.01	3	16,37	4,4
4.26.11	3	55,48	15,1
4.46.00	3	24,82	6,7
4.47.02	3	0,03	0,007
4.50.01	3	5,03	1,4
4.22.12	4	76,30	20,7
4.22.52	4	11,76	3,2
4.32.01	4	4,26	1,2
4.48.11	4	22,85	6,2
4.51.11	4	1,43	0,4
4.27.04	5	11,14	3,0
4.39.39	5	0,03	0,009
Celkem		368,62	100

Následující přehled uvádí charakteristiku ochrany půdy v rámci třídy ochrany dle vymezené BPEJ:

Charakteristika tříd ochrany zemědělských půd	
Třída ochrany	Ochrana půdy v rámci vymezené BPEJ
1	bonitně nejceněnější půdy v jednotlivých klimatických regionech, převážně v plochách rovinných nebo jen mírně sklonitých, které je možno odejmout ze ZPF pouze výjimečně , a to převážně na záměry související s obnovou ekologické stability krajiny, případně pro liniové stavby zásadního významu
2	zemědělské půdy, které mají v rámci jednotlivých klimatických regionů nadprůměrnou produkční schopnost . Ve vztahu k ochraně ZPF jde o půdy vysoce chráněné , jen podmíněně odnímatelné a s ohledem na územní plánování také jen podmíněně zastavitelné
3	půdy s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno v územním plánování využít event. pro výstavbu
4	půdy s převážně podprůměrnou produkční schopností v rámci příslušných klimatických regionů s jen omezenou ochranou, využitelné pro výstavbu
5	půdy s velmi nízkou produkční schopností včetně půd mělkých, velmi svažitých, hydromorfních, šterkovitých až kamenitých a erozně nejvíce ohrožených. Většinou jde o zemědělské půdy pro zemědělské účely postradatelné. U těchto půd lze předpokládat efektivnější nezemědělské využití. Jde většinou o půdy s nižším stupněm ochrany s výjimkou ochranných pásem a chráněných území a dalších zájmů ochrany životního prostředí

Rozložení ploch zemědělské půdy v rámci řešeného území charakterizované jednotlivými třídami přednosti v ochraně je patrné z přiloženého schématu:

TŘÍDY PŘEDNOSTI V OCHRANĚ

4.8.2 Zranitelné oblasti

Katastrální území Střelice se nenachází ve "zranitelné oblasti" se zvláštním režimem hospodaření z hlediska ochrany jakosti vod dle nařízení vlády č.262/2012 Sb. Z hlediska obecné zranitelnosti je území v oblasti charakterizované nízkou zranitelností. Jako území s vysokou zranitelností je vymezena okrajově zasahující niva Radbuzy, která je ale ve vlastním řešeném území i jeho okolí plošně sanována zatravněním.

Zranitelné oblastí jsou ta území, kde se vyskytují povrchové nebo podzemní vody, zejména využívané nebo určené jako zdroje pitné vody, v nichž koncentrace dusičnanů přesahuje hodnotu 50 mg/l nebo mohou této hodnoty dosáhnout, nebo povrchové vody, u nichž v důsledku vysoké koncentrace dusičnanů ze zemědělských zdrojů dochází nebo může dojít k nežádoucímu zhoršení jakosti vody.

4.8.3 Zranitelné zóny

Zranitelné zóny z hlediska ochrany vod představují okrsky silně propustných skeletovitých půd na plochých rozvodích či temenech vyvýšenin s rozvětralými výchozy skalního podloží. Tyto půdy jsou indikovány, resp. doporučeny k sanaci zatravněním, event. i zalesněním, s cílem udržení jakosti a posílení vydatnosti podzemních vod. Cílem je eliminace aplikací hnojiv a biocidů na plochách, kde vlivem rychlé infiltrace do podloží dochází k extrémně rychlému vyplavení do podzemních vod. Dále je cílem udržení půdní struktury travním porostem, významně zvyšujícím objem infiltrované vody (a tím sycení zásob podzemní vody) a naopak snižujícím její povrchový odtok a smývání mělkých půdních pokryvů. K identifikaci zranitelných zón jsou půdy na základě BPEJ dle relativní infiltrační kapacity řazeny do 5 kategorií. Zatravnění či zalesnění je akutní zejména u půd I. kategorie s velmi vysokou infiltrační kapacitou; BPEJ indikující I. kategorii nejsou v území zastoupeny. Ve II. kategorii (půdy s vysokou infiltrační kapacitou, u nichž je zatravnění či zalesnění žádoucím opatřením k ochraně jakosti vod, zejm. v oblasti temen vyvýšenin) jsou v území zařazeny půdy s BPEJ uvedené v následující tabulce:

DOPLŇKOVÉ PRŮZKUMY A ROZBORY – TEXTOVÁ ČÁST

Zastoupení půd doporučených k zatravnění ve II. kategorii dle infiltrační kapacity			
BPEJ	Třída ochrany	Celková plocha BPEJ (ha)	Podíl BPEJ ze ZPF (%)
4.32.01	4	4,26	1,2
4.27.04	5	11,14	3,0
4.39.39	5	0,03	0,009
Celkem		15,43	3,209

4.8.4 Investice do půdy

Část pozemků v řešeném území je odvodněna podrobnou drenáží. Podrobné odvodnění je majetkem vlastníka pozemku, kde je uložena. Otevřené odpady a trubní síť nad profil DN 300 jsou majetkem státní vodohospodářské správy, tedy podniku Povodí Vltavy, závod Berounka.

4.8.5 Vodní eroze

Vodní eroze je přírodní proces rozrušování povrchu půdy, transportu půdních částic a jejich usazování působením povrchově stékající vody. Lze rozlišit erozi přirozenou, normální, čili geologickou a erozi zrychlenou antropogenními vlivy. Zrychlená eroze zemědělských půd ohrožuje produkční a mimoprodukční funkce půd a zvýšeným povrchovým odtokem a smyvem půdy vyvolává škody v infrastruktuře. Eroze ochuzuje zemědělské půdy o nejúrodnější část - ornici, zhoršuje fyzikálně-chemické vlastnosti půd, snižuje hloubku půdního profilu, obsah živin a humusu, zvyšuje skeletovitost, poškozuje vegetaci, zvyšuje náklady zemědělské výroby. Transportované jemné půdní částice a na ně vázané látky znečišťují vodní zdroje, resp. povrchové i podpovrchové vody vůbec, zanášejí akumulací prostory, snižují průtočnou kapacitu toků, poškozuji vodní biotopy, zvyšují náklady na úpravu vody a těžbu usazenin apod. Extrémní průtoky významně poškozuji infrastrukturu.

Vodní erozí jsou ohroženy delší, svažité zorněné pozemky s hlinitými půdami a také terénní údolnice, v nichž se soustředí odtok z rozsáhlejších nadlehlých pozemků. V řešeném území se jedná o partie zorněných svahů spadajících ze zvlněné plošiny k zářezu údolí Radbuzy či údolnicím jejích krátkých bočních přítoků. Pozvolný reliéf a relativně úrodné půdy umožnily zornění značné části rozlohy řešeného území, zároveň ovšem jeho členitost území nezanedbatelná, což v součtu vedlo ke zornění svažitějších pozemků. Zejména po scelení drobné pozemkové držby po r. 1948 došlo místy ke vzniku erozí ohrožených ploch.

V krajině byly na základě rozborů erozního ohrožení půd prezentovaného VÚMOP na serveru www.sowac-gis.cz a terénní rekonoskace identifikovány plochy významněji ohrožené vodní erozí, kde budou v další fázi zpracování ÚP navržena resp. doporučena protierozní opatření. Vymezené ohrožené plochy jsou dvojího typu: erozí ohrožené svahy a výrazné dráhy soustředěného odtoku vhodné k sanaci zatravněním. V erozních svazích lze vedle zatravnění k ochraně prostředí před škodami způsobenými vodní erozí realizovat řadu opatření různého typu, jež lze rozdělit na organizační (tvar a uspořádání pozemků a ploch pěstovaných plodin), agrotechnická (protierozní orba či setí) a technická (příkopy, průlehy, terasy, meze, hráze, nádrže ad.). Půdy dlouhodobě ohrožené zvýšeným smyvem je vhodné chránit méně nákladnými či beznákladovými organizačními a agrotechnickými opatřeními, na úrodných půdách ohrožených extrémně vysokým smyvem je možno zvážit investici v podobě technických opatření, méně úrodné silně erodované půdy je vhodnější převést na trvalé louky. Cílem opatření je zejména:

- ochrana úrodnosti zemědělských půd,
- ochrana jakosti vod před smyvem živin a jemnozeme,
- ochrana infrastruktury před smyvy půd,
- ochrana biotopů před ruderalizací a eutrofizací.

V grafické části dokumentace jsou vyznačena území ohrožená vodní erozí.

4.8.6 Větrná eroze

V zájmové oblasti nese menší, nikoliv ale bezvýznamný vliv i eroze větrná, což je analogický proces narušování půd vlivem proudění vzduchu. V území byly na podkladě údajů serveru www.sowac-gis.cz, posouzení vlastností půd a terénní rekonoskace vymezeny okrsky mírně ohrožené větrnou erozí, jako podklad pro event. návrh polyfunkčních krajinných prvků s protierozní funkcí.

V grafické části dokumentace jsou vyznačena území ohrožená větrnou erozí.

4.9 OCHRANA LESNÍHO PŮDNÍHO FONDU

Obecně jsou lesy chráněny ustanoveními lesního zákona, včetně 50 m ochranného pásma podél okraje lesa a rovněž jako "významný krajinný prvek ze zákona" na základě ustanovení zákona o ochraně přírody. V území se nacházejí lesy hospodářské a při západní hranici území les zvláštního určení (Hradecká skála).

Lesní půdní fond v řešeném území zaujímá dle aktuální bilance ČSÚ 121,5 ha, což tvoří 23,8 % výměry řešeného území. Aktuální stav lesních porostů byl popsán v předešlých kapitolách. Lesní porosty zasahují okrajem rozsáhlejšího komplexu na jih a jihozápad území, zcela převládají kulturní stejnověké borové porosty různého věku převážně na stanovišti původních acidofilních bikových a jedlových doubrav.

Následující tabulka uvádí přehled v území zastoupených skupin lesních typů (SLT), hospodářských souborů (HS):

Zastoupené typologické jednotky a hospodářské soubory				
LT	Název SLT	HS	Název HS	Kategorie
2K3	kyselá buková doubrava	23	Hospodářství kyselých stanovišť nižších poloh	les hospodářský
2I1	uléhavá kyselá buková doubrava			
2M3	chudá buková doubrava			
2P1	kyselá jedlová doubrava	27	Hospodářství oglejených chudých stanovišť nižších a středních poloh	
2C1	vysýchavá buková doubrava	21	Hospodářství exponovaných stanovišť nižších poloh	
2S2	svěží buková doubrava	25	Hospodářství živných stanovišť nižších poloh	
0Z1	reliktní bor	1	Mimořádně nepříznivá stanoviště	les ochranný
2Z4	zakrslá buková doubrava			
3J4	lipová javořina			
3L1	jasanová olšina	29	Hospodářství olšových stanovišť na podmáčených půdách	les hospodářský
3S1	svěží dubová bučina	45	Hospodářství živných stanovišť středních poloh	
3H1	hlinitá dubová bučina			
3O6	jedlodubová bučina	47	Hospodářství oglejených stanovišť středních poloh	

V typologické skladbě významně převažují v komplexu na jihozápadě území stanoviště SLT 2K, resp. HS 23, na jihu území stanoviště SLT 2I (HS 23) a SLT 2P (HS 27). Ostatní stanoviště a HS jsou přítomny jen ostrůvkovitě zejména ve svazích zářezu údolí Radbuzy.

V kategorizaci lesů zcela převažují lesy hospodářské, pouze ostrůvky extrémních stanovišť kolem Hradecké skály (vymezené SLT 0Z, 2Z a 3J) jsou kategorizovány jako les zvláštního určení. V lesních porostech v území nejsou vyhlášeny žádné prvky územní ochrany podle zákona o ochraně přírody a pásma hygienické ochrany.

Na převážné části lesních ploch v území jsou vymezeny prvky ÚSES, což představuje prostor pro postupný dlouhodobý přechod na přírodě bližší formy lesního hospodaření, zvyšování podílu dřevin přirozené skladby, výchovu porostů přirozenější věkové a prostorové struktury, resp. dlouhodobé zvyšování ekologické i mechanické stability porostů.

4.10 OCHRANNÁ PÁSMA

Ochranná (zejména orientační hygienická) pásma u vybraných ploch budou upřesněna v další fázi zpracování ÚP.

4.11 OCHRANA ZVLÁŠTNÍCH ZÁJMŮ V ÚZEMÍ

V území se nenacházejí lokality důležité pro obranu státu, vojenské objekty s jejich ochrannými pásmy ani významná zařízení civilní ochrany (zájmy Armády ČR, zájmy Ministerstva obrany ČR). Nejsou zde zastoupeny plochy požární ochrany.

5. DALŠÍ ROZBORY**5.1 ZASTAVĚNÉ ÚZEMÍ**

V grafické části dokumentace jsou vyznačeny hranice zastavěných území, které byly částečně samostatně vymezeny v celém řešeném území (resp. v sídle Střelice) ke dni 21.1.2008 (včetně hranice nezastavitelného území) a dále dílčím způsobem doplněny v intencích platného SZ.

Úpravy hranic zastavěných území budou předmětem další fáze zpracování ÚP.

5.2 PLOCHY S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ

V grafické části dokumentace jsou vymezeny Plochy s rozdílným způsobem využití tak, jak byly zaznamenány během terénních průzkumů a na základě informací katastru nemovitostí. Tyto plochy jsou definovány v intencích vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů.

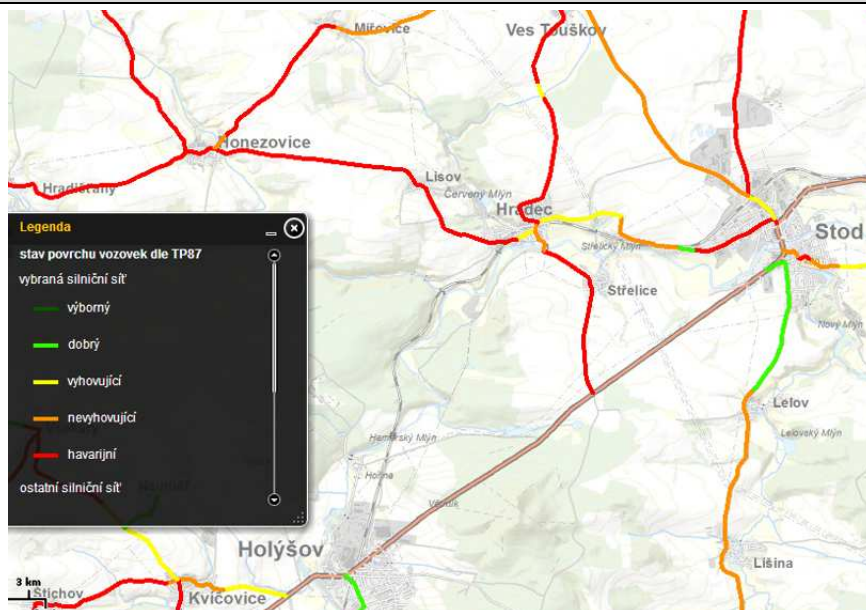
Nad rámec výše definovaného využití ploch byly doplněny tyto kategorie:

- plochy svým využíváním neodpovídající stavu dle KN – plochy vykazující nesoulad stavu dle průzkumu v terénu a údajů dle katastru nemovitostí - jejich přesné využití bude vyhodnoceno a stanoveno v další fázi zpracování ÚP

5.3 DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA**5.3.1 Silniční síť**

Jihovýchodní částí řešeného území prochází silnice I. třídy č.26 ve směru SV-JZ, která je součástí mezinárodně významného dopravního koridoru Plzeň – Domažlice – Folmava / hraniční přechod do Německa a která je napojená na dálnici D5 u Ejovic, dále prochází Plzní, kříží opět dálnici D5 u Sulkova, prochází městy Chotěšov, Stod, Holýšov, Staňkov, Horšovský Týn poblíž Domažlic Dražnovem, Babylonem až ke státní hranici na Folmavu. Nadregionální význam této severojižní silniční přepravní osy s dopravním zatížením dle sčítání z roku 2010 v kategorii 7 - 10 tis. vozidel /den (viz mapový portál ŘSD) je patrný z intenzit dopravy, kde dochází ke kumulaci mezinárodní dálkové tranzitní dopravy. Právě mezi městy Stod a Holýšov (ve směru od Plzně) je lokalizována křižovatka se silnicí III. třídy č. 19341, mířící přes sídlo Střelice do sousedního Hradce, která bude výhledově předmětem úprav spočívajících zejména v úpravě jejích parametrů a doplnění odbočovacích pruhů dle podkladů dokumentace k územnímu řízení pro ŘSD, Správa Plzeň z listopadu 2011 (SUDOP Praha a.s.).

. Silniční dopravní obsluha řešeného území je tedy stabilizovaná. Silnice III. třídy doplňují nadřazenou soustavu silnic, mají funkci vnějších přístupových komunikací obsluhujících území mezi jednotlivými sídly, na které jsou dále vázány komunikace místní.

V současné době je zajištěn dostatečný přístup k pozemkům zemědělským, lesním i ostatním; zvážit je třeba možnost částečné obnovy a využití zaniklých polních cest v souvislosti s případným prováděním komplexních pozemkových úprav a realizací prvků ÚSES.

5.3.2 Doprava v klidu

Sídlo Střelice má především charakter zástavby s rodinnými domy s minimálními nároky na odstavné nebo parkovací plochy. Dílčí úpravy je možné provést v rámci prostorů veřejných prostranství, jejichž obecným problémem jsou předimenzované zpevněné plochy (zejména asfaltové). Veřejným prostorům obecně chybí jasnější vymezení odstavných parkovacích ploch.

5.3.3 Hromadná doprava

Řešené území je napojeno na své okolí autobusovými linkami provozovanými ČSAD Autobusy Plzeň a.s. zejména ve směru na město Stod. Na návsi se nachází autobusová zastávka, která svými docházkovými vzdálenostmi dostatečně pokrývá spádové území.

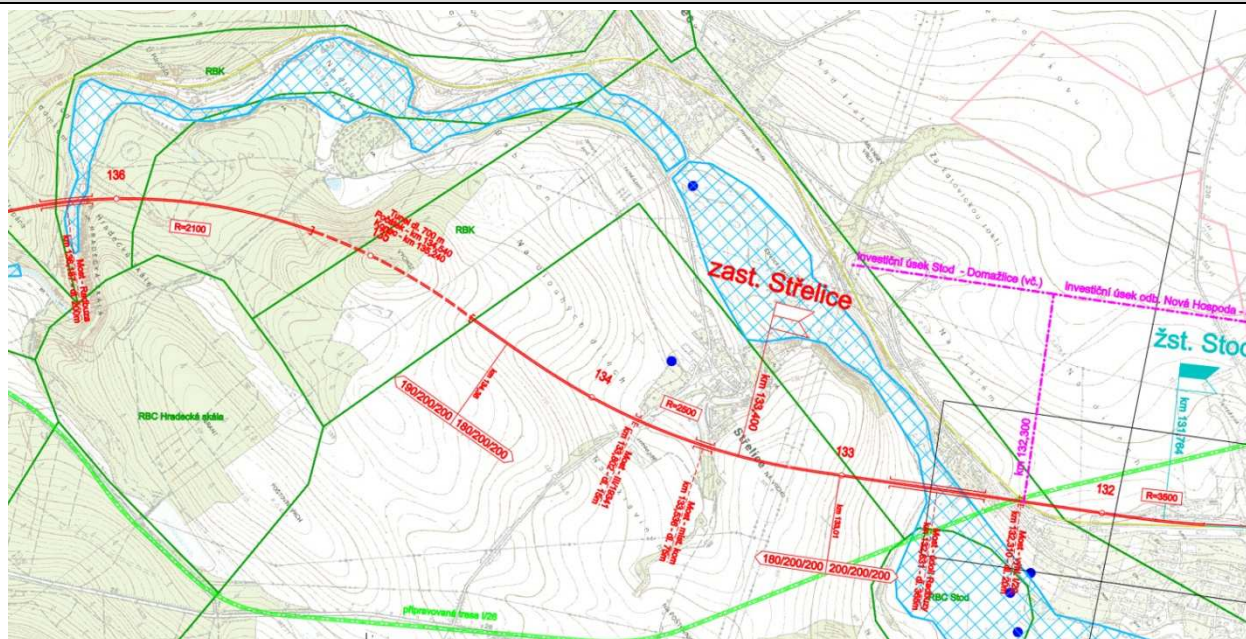
5.3.4 Letecká doprava

V území se nenachází plocha letiště, zasahuje sem však navrhované ochranné pásmo letiště Líně dle ZÚR PK.

5.3.5 Železniční síť

Řešeným územím neprochází železniční trať. Nejbližší zastávkou je sousední, severně ležící Hradec u Stoda, na trati Plzeň - Domažlice.

Dle Studie proveditelnosti modernizace trati Plzeň – Domažlice – státní hranice SRN z října 2007 (SUDOP Praha a.s.) – část Stod – Blížešov (Varianta 1) by měl být navrhovaný železniční koridor trasován pod vrchem Výchoz v 700 m dlouhém tunelu.

5.3.6 Cesty pro pěší a cyklisty

Při severní a západní hranici řešeného území prochází regionální cyklotrasa č.2268 (Dobřany – Stod – Hradec – Holýšov) v souběhu s koridorem mezinárodní cyklostezky Praha – Plzeň – Regensburg. V grafické části dokumentace je však vyznačeno i aktualizované, resp. navrhované trasování této cyklostezky vedoucí přímo přes sídlo Střelice.

V rámci sídla není důsledně vybudována základní síť chodníků a komunikací pro pěší, chodníky se vyskytují pouze lokálně. Dílčí úpravy je možné provádět v rámci vymezených veřejných prostranství.

Jižní částí řešeného území prochází žlutá značená turistická trasa KČT ze Stodu na vrch Vytůň u Holýšova. Při severní hranici řešeného území prochází modrá značená turistická trasa KČT z Chotěšova, přes Stod, Hradištiny, Kostelec a Kladruby až do Stříbra.

5.4 TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA

5.4.1 Odtokové poměry a vodní toky

Řešené území náleží k úmoří Severního moře, k povodí Labe, Vltavy, Berounky a Radbuzy, jejíž tok je cca v říčním km 37 - 42,5 hlavním recipientem řešeného a erozní bázi území. Povodím III. řádu je Radbuza po Úhlavu (č.h.p. 1-10-02), dílčími povodími IV. řádu jsou 1-10-02-072 - Radbuza nad Hořinou, 1-10-02-080 - Radbuza nad Touškovským potokem a 1-10-02-084 - Radbuza nad Merklínkou. Toky v území jsou ve správě Povodí Vltavy, závod Berounka.

Podle starších publikovaných údajů lze orientačně předpokládat pro profil Radbuza pod ústím Hořiny (řádek 1) a Radbuza nad ústím Merklínky (řádek 2) následující hydrologické poměry:

Orientační údaje o odtokových poměrech																
Plocha povodí km ²	Roční průměr				Překročení průtoků (m-denní vody)						Velké vody (N-leté vody)					
	Prům. srážka mm	Prům. odtok mm	Koef. odtoku	Prům. průtok m ³ /s	30	90	180	270	355	364	1	5	10	20	50	100
854	629	157	0,25	4,24	9,9	4,7	2,7	1,72	0,72	0,46	39	80	108	142	206	276
900	624	153	0,25	4,37	10,3	4,9	2,8	1,78	0,74	0,48	40	82	110	145	210	280

Tok Radbuzy tvoří v krátkém úseku jihozápadní a severní hranici řešeného území, kterou obchází dlouhým obloukem, jímž se směr toku mění cca ze severního na východní. Další hydrologickou síť v území tvoří pouze 3 pravostranné drobné krátké občasné bezejmenné toky stékající k údolnímu zářezu Radbuzy s přilehlé plošiny.

Rybářské hospodaření v toku Radbuzy je spravováno MO Stod v revíru 431 046 Radbuza 3 a MO Holýšov v revíru 431 047 Radbuza 4, hranicí revírů je jez v Hradci u Stodu.

Ekologický stav toků:

Tok Radbuzy je v hydrologických podkladech hodnocen jako poškozený, úseky zasahující do zájmového území mají mimo jezová vzdutí přirozený charakter proudění a koryt s menšími peřejemi a šterkovými náplavy. Tok Radbuzy je zařazen v seznamu stanovených povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů dle NV č.71/2003 Sb.

Jakost vod:

Podle klasifikace jakosti povrchových vod dle ČSN 757221 je kvalita vody v Radbuze dle mapových podkladů informačního serveru HEIS VÚV všeobecně hodnocena ve III. třídě (znečištěná voda), v jednotlivých ukazatelích dle Vodohospodářské bilance je kvalita v některých ukazatelích i lepší, dosahující cca II. třídy (mírně znečištěná voda). Z hlediska vývoje jakosti povrchových vod je po výrazném celkovém zlepšení po r. 1990 stav víceméně setrvalý. Nejvýznamnějším plošným zdrojem znečištění jsou splachy z orné půdy, bodovými zdroji jsou větší sídla v povodí (Holýšov, Staňkov, Horšovský Týn, Bělá nad Radbuzou), resp. drobná sídla bez ČOV či provozu živočišné výroby.

5.4.2 Protipovodňová ochrana

V řešeném území byly vyhledány rizikové partie pro vývoj místních záplav, jimiž jsou především relativně rozsáhlejší, odlesněná a či více zorněná, vějířovitá povodí, jejichž závěrný profil se nachází na okraji zastavěného území, jímž následně průtok z povodí prochází. Za normálního stavu je průtok danou vodotečí malý nebo žádný a její průtočná kapacita je nižší než případný extrémní odtok. Vymezení rizikových profilů je provedeno jako podklad pro zvážení případných opatření v další fázi zpracování ÚP (např. návrh poldru) na základě místních zkušeností a požadavků obyvatel.

Ochrana se musí v první řadě zaměřit na zvýšení přirozené retence v krajině, zpomalující odtok z povodí, v druhé řadě na drobné retenční stavby (malé vodní nádrže, poldry, zasakovací pásy a příkopy apod.) a až v nejnutnějších případech na inženýrsko-technická řešení zpevňování a ohrazování břehů.

V grafické části dokumentace jsou vyznačena povodí s rizikem místních záplav.

5.4.3 Vodní plochy

Vodní plochy zaujímají přibližně 1,6 % rozlohy řešeného území.

Stojaté vody tvoří zejména dva malé rybníky, kterými protéká krátký drobný občasný přítok řeky Radbuzy a které se nachází na jižním okraji území (v k.ú. Střelice):

- Holýšovský rybník – vodní plocha, p.č. 515/1 (35.902 m²), 515/2 (4051 m²), 515/3 (5561 m²)
- rybník Jindra – vodní plocha, vodní nádrž umělá, p.č. 443/1 (10.868 m²)

Jedna malá (požární) nádrž je situována při jižním okraji sídla – vodní plocha, vodní nádrž umělá, p.č. 258/5 (1716 m²).

5.4.4 Zásobování pitnou vodou

Sídlo Střelice není v současné době zásobeno pitnou vodou z vodovodu pro veřejnou potřebu. Obyvatelé a rekreatanti používají ke svému zásobení domovní studny. Množství vody ve studnách je v celém sídle dostatečné a kvalita vody je dobrá.

Vzhledem k nízkému počtu obyvatel a vyšším investičním nákladům na realizaci vodovodu předpokládáme i do budoucnosti zásobování z individuálních zdrojů. Trvale je však třeba sledovat kvalitu vody ve využívaných studnách a v případě, že nebude vyhovovat platným předpisům, kterými se stanoví požadavky na pitnou vodu, bude vhodné využít individuální úpravu vody, nebo si obyvatelé zajistí potřebné množství vody pro pitné účely ve formě balené pitné vody.

Nouzové zásobování:

Pitnou vodou – balená voda ze Stodu, 4 km

Užitkovou vodou – bezejmenný vodní tok protékající sídlem, příp. Radbuza

5.4.5 Zásobování požární vodou

V sídlech, kde není veřejný vodovod, nejsou zdroje požární vody pro první zásah, které odpovídají požadavkům ČSN 730873 a ČSN 736639. Za ztížených podmínek lze využít k hašení požárů výše uvedenou požární nádrž.

5.4.6 Kanalizace a čištění odpadních vod

Sídlo Střelice nemá v současnosti vybudovaný systém vodotěsné splaškové kanalizace pro veřejnou potřebu, odpovídající současným předpisům a normám. Sídlem protéká bezejmenný potok ve správě obce. Málo vodnatý tok je znečišťován nekvalitním čištěním odpadních vod a netěsnostmi současných dílčích kanalizací v sídle.

Všichni obyvatelé zachycují odpadní vody v bezodtokových jímkách, které jsou vyváženy z 50 % na ČOV do Stoda a z 50 % na polní a jiné pozemky. Vlastníkem i provozovatelem dešťové kanalizace je obec. Sídlo Střelice odvádí dešťovou vodu pomocí příkopů, struh a propustků do bezejmenné vodoteče v povodí řeky Radbuzy.

V řešeném území je vzhledem k umístění sídla a dalšímu předpokládanému nárůstu jeho obyvatel uvažováno dle priorit Programu rozvoje vodovodů a kanalizací Plzeňského kraje s výstavbou nové oddílné gravitační splaškové kanalizační sítě s vyústěním na biologické ČOV s dostatečnou účinností jednak při stávajícím zatížení v sídle a jednak při zátěži z výhledové výstavy (rozsah 30-230 EO). Předpokládaná realizace stavby je do roku 2015. Podkladem byl projekt kanalizace ke stavebnímu povolení z června 2007 od ing. A. Samka – projekce a inženýrská činnost.

5.4.7 Zásobování plynem a teplem

Jihovýchodní částí řešeného území (přibližně paralelně se silnicí I/26) prochází vysokotlaké plynárenské zařízení - vnitrostátní VTL plynovod (DN 300) Plzeň - Kdyně.

Jedna odbočná VTL plynovodní větev míří severozápadním směrem do sídla Střelice, kde je ukončena regulační stanicí ležící na jihovýchodním okraji sídla.

Druhá odbočná VTL plynovodní větev míří severovýchodně do sousedního Stodu.

Přímo ve Střelicích se nachází stávající rozvody středotlakého plynovodu. STL rozvod ze sídla dále odbočuje severozápadně do sousedního Hradce a dále směrem na Ves Touškov.

Jihovýchodním směrem od sídla se dále nachází objekt na plynovodní síti – kabel katodové ochrany VTL plynovodu.

V území nejsou žádné významné zdroje tepla. Způsob vytápění bude i do budoucna řešen individuálně s preferencí technicky vyspělejších a ekologicky šetrnějších způsobů spalování (dřevo, biomasa, tepelná čerpadla, solární systémy, zemní plyn, propan-butan ze zásobníků).

5.4.8 Zásobování elektrickou energií

Vedení VVN:

Východní částí řešeného území prochází trojitý koridor nadzemních vedení VVN 400 kV (součást přenosové soustavy), 220 kV a 110 kV (součást distribuční soustavy). Jihozápadním směrem přes řešené území (přibližně paralelně se silnicí I/26) je trasována odbočná větev vedení 110 kV.

Návrhovým opatřením dle ZÚR PK je posílení vedení na 400 kV v koridoru stávajícího vedení 220 kV Vítkov – Přeštice (viz energetický koridor E2), předmětné vedení je součástí koridoru s více vedeními VVN v souběhu.

Distribuční vedení VN a NN:

Zájmová oblast je dále standardně napájena nadzemními vzdušnými vedeními VN 22 kV z transformovny 110/22 kV Holýšov. Jednotlivá vedení jsou průběžně opravována a rekonstruována tak, aby byla udržena potřebná provozní spolehlivost dodávky elektrické energie odběratelům.

V řešeném území se nachází jediná trafostanice 22/0,4 kV:

číslo	název	typ	ochranné pásmo TS (m)	vlastnictví
PJ0458	Střelice - OBEC	PTS stožárová	30	ČEZ Distribuce

Distribuční síť NN v rámci sídla je částečně kabelizovaná (v nové obytné zóně), zbytek sítě NN je ve venkovním provedení. Veřejné osvětlení je provedeno výbojkovými svítidly osazenými na stožárech, intenzita osvětlení je však místy nedostatečná.

5.4.9 Obnovitelné zdroje

V řešeném území se nenachází žádná zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů. V těsné blízkosti severní hranice řešeného území (ve správním území obce Hradec) je v areálu Střelického mlýna umístěna malá vodní elektrárna s dvěma turbínami.

5.4.10 Datové, elektronické sítě, telekomunikace

Zabezpečení řešeného území telekomunikačními a datovými službami představuje vzhledem k jejich důležitosti pro rozšíření potřebných ekonomických aktivit i pro prosté zabezpečení standardních služeb pro rezidenty důležitý význam. Řešeným územím neprochází žádná radioreléová trasa ani dálkový telekomunikační kabel a není zde umístěn žádný vysílač či radiová stanice.

Sdělovací síť, rozvedená v řešeném území, je v relativně dobrém technickém stavu a její kapacita je dostačující. V současné době se v řešeném území neplánuje žádná větší investiční akce.

5.5 HYGIENA PROSTŘEDÍ**5.5.1 Ovzduší, hluk a vibrace**

V území se nenachází významné zdroje znečištění ovzduší, hluku a vibrací. Celková kvalita ovzduší není zhoršená vzhledem k imisním limitům pro ochranu zdraví. Hlavními lokálními znečišťovateli jsou obecně průjezdná doprava ze silnice I/26 a místní domovní kotelny a topeniště.

5.5.2 Staré ekologické zátěže

V řešeném území se nenachází žádné evidované kontaminované místo (dle zdroje NIKM Cenía). V blízkosti sídla Střelice jsou dle ÚAP uvedeny evidovaná skládka a místo ekologického rizika, jejichž existenci se nepodařilo z dostupných podkladů ověřit.

5.5.3 Nakládání s odpady

Likvidace odpadu probíhá standardně, komunální odpad je sbírán a odvážen odbornou firmou na nejbližší řízenou skládku v obvodu působnosti MÚ Stod ve Vysoké u Dobřan. Probíhá sběr všech složek (komunální, separovaný, velkoobjemový, nebezpečný, stavební).

Obec má vypracovanou obecně závaznou vyhlášku o nakládání s komunálním odpadem, která je závazná pro všechny obyvatele správního území. Biologický odpad likvidují občané individuálně kompostováním. Nejbližší sběrný dvůr se nachází v sousedním městě Stod.

V současné době není v řešeném území provozováno žádné zařízení pro nakládání s odpady, tj. není zde zařízení pro skládkování odpadů (skládka), zahlazování důlních prostor a složiště, zařízení na recyklaci odpadů nebo autovrakoviště.

6. ZÁMĚRY A NÁMĚTY NA PROVEDENÍ ZMĚN V ÚZEMÍ**6.1 URČENÍ OKRUHŮ A TÉMAT K ŘEŠENÍ V ÚP**

V této kapitole jsou soustředěny veškeré podněty na provedení změn v území, strukturované pouze podle kritéria, kdo ze zúčastněných subjektů příslušný záměr podal.

6.1.1 Záměry obce Střelice

- pořízení nového ÚP obce do 31.12.2015
- prověřit možnost dalšího rozvoje bydlení v návaznosti na sídlo
- vytipování plochy pro umístění ČOV pro potřeby sídla

6.1.2 Záměry místních občanů, občanských sdružení a podnikatelských subjektů

- zřízení příjezdové cesty k pozemku p.č. 256 v k.ú. Střelice (žadatel p. Oldřich Kopecký)

6.1.3 Záměry dle odborného názoru zpracovatele

- vyhodnocení aktuální naplněnosti zastavěného území a obecně potřebnosti dalších zastavitelných ploch pro bydlení
- vymezení zastavitelných ploch pro rozvoj bydlení/smíšené obytné funkce a dalších obslužných funkcí v návaznosti na zastavěné území
- prověřit možnosti vymezení ploch pro umístění ploch pro rozvoj zemědělské, event. smíšené výroby v případě výhledové realizace železničního koridoru (přestavby železniční trati č.180) vedoucí přes brownfield na jižním okraji sídla
- v případě alternativního trasování výše uvedeného železničního koridoru prověřit možnosti konverze zchátralého zemědělského areálu na jižním okraji sídla
- prověřit možnosti pěšího a cyklistického spojení mezi Střelicemi a Stodem, zejména ve vazbě na alternativní trasování koridoru mezinárodní cyklostezky C1, resp. CT3 Praha – Plzeň – Regensburg
- do budoucna počítat s dalším snižováním podílu orné půdy zatravňováním, zakládáním protierozních pásů a výsadbou vhodných remízů
- odstranění dopravní závady a úpravy na křižovatce silnic I/26 a III/19341 (záměr ŘSD)
- respektovat zásady ochrany hodnot území
- ochrana rozptýlené a solitérní zeleně v krajině, obnova či zakládání polyfunkčních prvků přirozené rozptýlené nelesní zeleně za účelem zvýšení estetické hodnoty krajiny
- prověřit možnosti obnovy zaniklých pěších cest

Za prioritu pro fázi návrhu ÚP lze považovat dílčí rozvoj urbanistické struktury v logice a měřítku venkovského osídlení (vždy v návaznosti na zastavěné území), dále ochranu zdejších hodnot.

Možnosti rozvoje tohoto do jisté míry „hluchého“ území, výrazně determinovaného záměry z vyšších stupňů územně plánovací dokumentace a nástrojů územního plánování, lze vidět především v souvislosti s podporou rozvoje klidného bydlení s dobrou vazbou na blízké město Stod a posílením funkcí veřejných prostranství.